YENİ TEKNOLOJİ

LED PROJEKTÖR

YERLİ ÜRETİM

YENİ ÜRÜN

Prisim Convex - Fresnel - Profil Projektör

120 -150 - 200 W

ENERJİDE %90 TASARRUF

DİMMER YOK

TESİSAT KURULU GÜÇ YOK

"Sahne Işığında Kaliteli Üretim Uygun Fiyat"

www.aryasahne.com

YERLİ ÜRETİM

ARYA ELEKTROMEKANİK

ARYA ELEKTROMEKANİK SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
Has Emek Sanayi Sitesi 1469. Sokak No: 16
Telefon : +90 312 395 87 57 - Ostim / ANKARA

ISSN: 1307 - 6965
www.yenitiyatrodergisi.com

Nisan 2022
Sayı: 150
Yıl: 15
Fiyatı: 15 TL / **Taahhütlü fiyatı:** 20 TL

Yayın Türü: Yerel Süreli
İmtiyaz Sahibi: Ömer Göktaş
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni:
Erbil Göktaş

Hakem Kurulu:
Prof. Dr. Semih Çelenk, Prof. Dr. Ayşe Didem Uslu, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Dr. Öğr. Üy. Erbil Göktaş, Doç. Dr. Funda Özşener, Dr. Öğr. Üy. Gülayşe Temeltaş

Yayın Kurulu:
Erbil Göktaş, Sema Göktaş, Funda Özşener, Ufuk Aşar, Alpay Ekler, Erhan Tuna, Turgay Yıldıran, Yetkin Yüksel, Mete Çubukçu, Gülçin Üstüntaş, Avaşin Yorulmaz, Ceren Olpak, Mustafa İri, Seray Gözler

Hukuk Danışmanı:
Av. Hülya Göktaş

Organizasyon Sorumlusu:
Dalya Uçankuş

Reklam Direktörü:
Mustafa İri
Telefon: +90 534 656 45 03

Dış İlişkiler Koordinatörü:
Serhat Günay

Yurtiçi Temsilcilikler:
Adana: Mustafa Bal, **Ankara**: Mahmut Topçu, **Antalya**: Hasan Kollez, **Aydın**: Emel Selek, **Bartın**: Zafer Gecegörür, **Bitlis**: Gökmen Okdayan **Bursa**: Nergiz Acar, **Çorum**: Mustafa Taşkıran, **Erzurum**: Selim Cinisli, **Eskişehir**: Güney Merve Uysal, **Gaziantep**: İbrahim Yılmaz, **İzmir**: Ufuk Aşar, **Karadeniz**: Umut Şahin, Erdal Karakurt, **Kayseri**: Hülya Göktaş, **Kocaeli**: Yetkin Yüksel, **Kütahya**: İbrahim Vehbi Atabay, **Muğla**: Nafize Çetin, **Mersin**: Mustafa İri, **Ordu**: Yasin Akyüz, **Sakarya**: Kadir Akbulut, **Uşak:** Murat Çubukçu, **Van**: Sabri Şenol

Yurtdışı Temsilcilikler:
Almanya: Şener Bağ, **Avustralya**: Tommy Murphy, **Fransa**: Georges Daniel (Coşkun Tunçtan), **Hollanda**: Şaban Ol, **İngiltere**: Meral Karamuk Uğurşan, **İsviçre**: Elmas Uzun, **Kanada-ABD**: Mahmut Şenol, **Litvanya**: Simona Orinska, **Romanya**: Cristina Modrenau, **Ukrayna**: Özgür Kısır, **Yunanistan**: Evdokimos Tsolakidis

Dizgi:
Muhammed Furkan Altınkaynak
Telefon: +90 545 905 4238

Fotoğraf Editörü:
Yavuz Yılmaz
Bora Elber

Yeni Tiyatro Dergisi:
Kemalpaşa Mah. Cumhuriyet Cad. No: 66, Petan İşhanı, Kat: 2/11, İzmit/Kocaeli

İletişim:
Telefon: 0 216 334 89 75 / 0533 552 76 09
E-posta: erbilgoktas@hotmail.com
İcadiye Mah. Sofracı Sok. 8/8 Kuzguncuk-Üsküdar-İstanbul

Baskı:
Akademi Ajans Matbaa
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok, No: 230 Topkapı/İstanbul

Yeni Tiyatro Dergisi 15 Yaşında...

İÇİNDEKİLER

Sunuş/3
Onurla, Cesaretle, Sevgiyle 150. Sayıya...
Erbil Göktaş

Haber/6
İBB Şehir Tiyatroları İbrahim Gündoğan'ı Kaybetmenin Üzüntüsünü Yaşıyor

Söyleşi/7
Nedim Saban: Tiyatrocular Dergilerde Konuşsunlar
Dalya Uçankuş

Haber/10
İBB Şehir Tiyatroları Mart Ayında 25 Oyunla Seyirciyle Buluşuyor

Söyleşi/18
Taner Çelik ile...
Mustafa İri

Haber/21
Şehir Tiyatroları 27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nü Ücretsiz Oyun ve Etkinliklerle Usta Sanatçılarıyla Kutladı

Söyleşi/22
Ceyla Odman ile...
Mustafa İri

Söyleşi/25
Ümit Erlim: Oyunculuk Meslek Olarak Görülmüyor
Mustafa İri

ONURLA, CESARETLE, SEVGİYLE 150. SAYIYA...

ERBİL GÖKTAŞ

Yeni Tiyatro Dergisi 15. yaşını sürerken, gençliğinin verdiği cesaretle hiçbir şeyden, hiç kimselerden korkmadı. Onurla, cesaretle doğru bildiklerini korkusuzca söyledi; en zor koşullarda bile inandıkları doğrultusunda hareket ederek Türkiye'nin hakem kurulu olan tek akademik dergisi olma özelliğini sürdürdü. Şimdi de Türkiye'nin bu zor koşullarında ayakta kalabilen tek tiyatro dergisidir.

40 yılı aşan sanat yaşamımda hiç bu kadar yıpranmamıştım. Gereksiz kişilerle gereksiz mücadeleler yapmak zorunda kalışımı başlarda hayretle karşılarken, şimdi sadece üzüntüyle anımsıyorum. Düşünüyorum da "bireysel ihtiraslardan" doğan o enerji ve motivasyonla "kültür devrimine" bir giriş yapabilirdik.

Yeni Tiyatro Dergisi yine de Türkiye'nin kültür, sanat yaşamına katkıda bulunmak için pek çok önemli girişime imza attı. Bunun en önemlilerinden biri, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin 1940'lı yıllardaki efsane Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in "MEB Klasiklerini" örnek alarak hazırladığımız ve ücretsiz dağıttığımız "oyun kitabı ekleri"dir. 50'nin üzerinde oyun kitabı yayınladık; bazılarının 2. ve 3. baskılarını yaparak önemli bir kültür açığının giderilmesine katkıda bulunduk.

En büyük övünç kaynaklarımızdan bir diğeri de bu yıl 9.sunu düzenleyeceğimiz Uluslararası Emek ve Başarı Ödülleri törenimizdir. Hem İstanbul'da hem Türkiye'nin bütün kentlerinde, hem de dünyanın pek çok ülkesindeki çalışmaları izleyerek gerçekleştirdiğimiz bu etkinlikler Türkiye'de büyük etki yarattığı gibi, dünyada da yankı uyandırmıştır. Yurt dışından almış olduğumuz çağrılar, hakkımızdaki düşünceler bunun en güzel örnekleridir. Geçen yılki ödül törenimize Amerikalı senarist, oyun yazarı ve yönetmen David Mamet'ın gönderdiği mektup onur kaynağımız olmuştur. Ayrıca bu törenlerle "emek" kavramını gündeme getirerek ve sürekli gündemde tutarak "emek en yüce değerdir" diyerek toplumların gelişmesindeki en önemli kavramlardan biri olan "emeği" de sürekli anımsatmış oluyoruz.

Bunlar hep Yeni Tiyatro Dergisi'nin kültür, sanat ve tiyatro yaşamımıza kazandırdıklarıdır. Yeni Tiyatro Dergisi'nin içinden Yeni Yayınevi ve Yeni Tiyatro Sahnesi de çıktı; Yeni Yayınevi'nde başta oyun ve tiyatro araştırmaları olmak üzere her türden kitaplar yayımlanıyor. Yeni Tiyatro Sahnesi'nde de son üç yılda beş oyun çıkarıldı ve onlarca kez sahnelendi.

Ancak en büyük övünçlerimizden biri de onlarca eleştirmen ve yazar yetiştirip onların eleştiri, makale ve araştırmalarına yer vermemizdir. Usta pek çok yazarı da alanımıza çekerek onların da tiyatro alanında verimleri çoğaltmalarına olanak sağladık. Elbette daha pek çok "iş" yaptık, işte 150 sayı ellerinde, onları da tiyatro tarihçileri inceleyip yazsın.

Her koşulda Yeni Tiyatro'yu "koşulsuz" destekleyip maddi, manevi her konuda yardımcı olan yazarlarımıza, okurlarımıza, dostlarımıza, destekçilerimize bin selam olsun!... Bir 150 sayı daha hedefimiz olsun, onurla, cesaretle, sevgiyle…

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

DEVLET TİYATROLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

17. ANKARA KÜÇÜK HANIMLAR KÜÇÜK BEYLER uluslararası çocuk tiyatroları festivali

devlet tiyatroları turkish state theatres

LITTLE LADIES LITTLE GENTLEMEN TÜRKİYE international children's theatre festival

25 Nisan Pazartesi Açılış Etkinlikleri: 11.30 ANITKABİR Ziyareti - 12.00 Kortej - 12.45 Kuğulu Park Açılış Etkinlikleri

BÜYÜK TİYATRO	ÇAYYOLU CÜNEYT GÖKÇER SAHNESİ	ŞİNASİ SAHNESİ	KÜÇÜK TİYATRO	AKÜN SAHNESİ	ALTINDAĞ TİYATROSU
PİNOKYO (6+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **26 NİSAN SALI 10.00 - 13.00**	**GÜNEŞLE BULUŞMAK İSTEYEN KARDAN ADAM** (7+ yaş) TÜRKİYE İSTANBUL DEVLET TİYATROSU **26 NİSAN SALI 10.00 - 13.00**	**SİHİRLİ AŞÇILAR** BULGARİSTAN VARNA DEVLET KUKLA TİYATROSU **26 NİSAN SALI 10.00 - 13.00**	**ALMA** (2+ yaş) İSPANYA TİYATRO LaBú **26 NİSAN SALI 10.00 - 13.00**	**SAKİN OLUN!!!** (3+ yaş) İTALYA TİYATRO C'ART COMIC EDUCATION **26 NİSAN SALI 10.00 - 13.00**	**SİNCO AKILLI SİNCAP** (4+ yaş) TÜRKİYE BURSA DEVLET TİYATROSU **26 NİSAN SALI 10.00 - 13.00**
PİNOKYO (6+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **27 NİSAN ÇARŞAMBA 10.00 - 13.00**	**GÜNEŞLE BULUŞMAK İSTEYEN KARDAN ADAM** (7+ yaş) TÜRKİYE İSTANBUL DEVLET TİYATROSU **27 NİSAN ÇARŞAMBA 10.00 - 13.00**	**SİHİRLİ AŞÇILAR** BULGARİSTAN VARNA DEVLET KUKLA TİYATROSU **27 NİSAN ÇARŞAMBA 10.00 - 13.00**	**ALMA** (2+ yaş) İSPANYA TİYATRO LaBú **27 NİSAN ÇARŞAMBA 10.00 - 13.00**	**SAKİN OLUN!!!** (3+ yaş) İTALYA TİYATRO C'ART COMIC EDUCATION **27 NİSAN ÇARŞAMBA 10.00 - 13.00**	**SİNCO AKILLI SİNCAP** (4+ yaş) TÜRKİYE BURSA DEVLET TİYATROSU **27 NİSAN ÇARŞAMBA 10.00 - 13.00**
PİNOKYO (6+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE 10.00 - 13.00**	**HANSEL VE GRETEL** (4+ yaş) SLOVENYA SLOVEN ULUSAL TİYATROSU NOVA GORICA **28 NİSAN PERŞEMBE 10.00 - 13.00**	**YUNUS DİYE** (7+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE 10.00 - 13.00**	**ALTIN KIZ** (7+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE 10.00 - 13.00**	**LYROBOTONLU KAPLUMBAĞA SİLVA** (4+ yaş) TÜRKİYE VAN DEVLET TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE 10.00 - 13.00**	**SİHİRLİ AŞÇILAR** BULGARİSTAN VARNA DEVLET KUKLA TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE 10.00 - 13.00**
	PİNOKYO (6+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **29 NİSAN CUMA 10.00 - 13.00**	**YAĞMUR TAŞI** (7 - 12 yaş) TÜRKİYE ALANYA BELEDİYE TİYATROSU **29 NİSAN CUMA 10.00 - 13.00**	**KELEBEK** (7+ yaş) İSVİÇRE KUNOS SİRK TİYATROSU **29 NİSAN CUMA 10.00 - 13.00**	**LYROBOTONLU KAPLUMBAĞA SİLVA** (4+ yaş) TÜRKİYE VAN DEVLET TİYATROSU **29 NİSAN CUMA 10.00 - 13.00**	**ALTIN KIZ** (7+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **29 NİSAN CUMA 10.00 - 13.00**
	MARDUK TÜRKİYE SERÇEV - SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLAR DERNEĞİ **29 NİSAN CUMA 13.00**	**YUNUS DİYE** (7+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **30 NİSAN CUMARTESİ 10.00 - 13.00**	**KELEBEK** (7+ yaş) İSVİÇRE KUNOS SİRK TİYATROSU **30 NİSAN CUMARTESİ 10.00 - 13.00**	**LYROBOTONLU KAPLUMBAĞA SİLVA** (4+ yaş) TÜRKİYE VAN DEVLET TİYATROSU **30 NİSAN CUMARTESİ 10.00 - 13.00**	**ALTIN KIZ** (7+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **30 NİSAN CUMARTESİ 10.00 - 13.00**
	PİNOKYO (6+ yaş) TÜRKİYE ANKARA DEVLET TİYATROSU **30 NİSAN CUMARTESİ 10.00 - 13.00**				

Programda belirtilen yaş gruplarına dikkat edilmesi önemle rica olunur.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

DEVLET TİYATROLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

17. ANKARA KÜÇÜK HANIMLAR KÜÇÜK BEYLER
uluslararası çocuk tiyatroları festivali
devlet tiyatroları turkish state theatres
LITTLE LADIES LITTLE GENTLEMEN TÜRKİYE
international children's theatre festival

13.00 Akün Sahnesi Açılış Oyunu: İTALYA Tiyatro C'art Comic Education - Sakin Olun!!!

İRFAN ŞAHİNBAŞ ATÖLYE SAHNESİ	STÜDYO SAHNE	PURSAKLAR DT SAHNESİ	TÜRKOCAĞI SAHNESİ
DEVLET KORUMASI ALTINDAKİ ÇOCUKLARLA HAREKETİNİ KEŞFET ATÖLYESİ (10 - 13 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI Dr. SERVET AYBAR **26 NİSAN SALI** **10.00 - 13.00**	**RİTİM ATÖLYESİ** GÖRME ENGELLİ ÇOCUKLARLA 26 NİSAN SALI / 10.00 **DEVLET KORUMASI ALTINDAKİ ÇOCUKLARLA** 26 NİSAN SALI / 13.00 ATÖLYE ÇALIŞMASI ZİYA ÖZSÖKMENLER		**HANSEL VE GRETEL** (4+ yaş) SLOVENYA SLOVEN ULUSAL TİYATROSU NOVA GORICA **26 NİSAN SALI** **10.00 - 13.00**
KÜRELER (3 + yaş) POLONYA BIALYSTOK KUKLA TİYATROSU **27 NİSAN ÇARŞAMBA** **10.00 - 13.00**	**SEVGİ AĞACI** (5-6 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI DUYGU GÖKALP **27 NİSAN ÇARŞAMBA** **10.00**		**HANSEL VE GRETEL** (4+ yaş) SLOVENYA SLOVEN ULUSAL TİYATROSU NOVA GORICA **27 NİSAN ÇARŞAMBA** **10.00 - 13.00**
KÜRELER (3 + yaş) POLONYA BIALYSTOK KUKLA TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE** **10.00 - 13.00**	**RESİM ve BOYA REALİZASYON TEKNİKLERİ İLE DÖNÜŞÜM** (9 - 10 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI DUYGU GÖKALP **27 NİSAN ÇARŞAMBA** **13.00**	**SİNCO AKILLI SİNCAP** (4+ yaş) TÜRKİYE BURSA DEVLET TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE** **10.00 - 13.00**	**DÜNYANIN ESKİ ZAMANLARINDA** (7'den 77'ye) TÜRKİYE ERZURUM DEVLET TİYATROSU **28 NİSAN PERŞEMBE** **10.00 - 13.00**
DÜNYANIN ESKİ ZAMANLARINDA (7'den 77'ye) TÜRKİYE ERZURUM DEVLET TİYATROSU **29 NİSAN CUMA** **10.00 - 13.00**	**ÇOCUKLARLA MASK YAPIMI** (9 - 10 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI İLHAN ATEŞ **28 NİSAN PERŞEMBE** **10.00 - 13.00**	**SİNCO AKILLI SİNCAP** (4+ yaş) TÜRKİYE BURSA DEVLET TİYATROSU **29 NİSAN CUMA** **10.00 - 13.00**	
SİHİRLİ ŞAPKALAR (10 - 12 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI AYGÜL ÖZGEN **30 NİSAN CUMARTESİ** **10.00 - 13.00**	**ÇALIŞAN ELLER** (8 - 9 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI AYLİN SARAÇ **29 NİSAN CUMA** **10.00 - 13.00**		
	KÜÇÜK SU DAMLASININ ZAFERİ (6 - 12 yaş) ATÖLYE ÇALIŞMASI SÜHEYLA GÜRKAN **30 NİSAN CUMARTESİ** **10.00 - 13.00**		

Genel Müdürlük gerektiğinde oyun düzeninde değişiklik yapabilir.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ Şehir Tiyatroları 1914

İBB ŞEHİR TİYATROLARI İBRAHİM GÜNDOĞAN'I KAYBETMENİN ÜZÜNTÜSÜNÜ YAŞIYOR

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Şehir Tiyatroları, Değerli Sanatçısı, tiyatro ve dizi oyuncusu İbrahim Gündoğan'ı kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyor. Kederli ailesine, tüm sevenlerine ve Türk Tiyatrosu'na başsağlığı dileriz.

İbrahim Gündoğan için 2 Nisan 2022 Cumartesi günü 11:00'de Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi'nde tören düzenlenecektir. Sanatçı, Beykoz Göksu Camii'nde öğle namazını müteakiben kılınacak cenaze namazının ardından Anadolu Hisarı Mezarlığı'nda toprağa verilecektir.

İbrahim Gündoğan

1959 yılında İstanbul'da doğdu. Paşabahçe Ferit İnal Lisesi'ni ve İstanbul Belediye Konservatuarı'nı bitirdi.

Nevra Serezli, Halit Akçatepe gibi ustalarla çalıştı. İbrahim Gündoğan, aynı zamanda usta bir seslendirme sanatçısıdır.

Şehir Tiyatroları'nda Rol Aldığı Oyunlar:

Macbeth

Keloğlan

Sultan gelin

Çalıkuşu

İşgal Altındaki Masallar

Zırhlı Kurt

Temizlik Ülkesi

Yaban Ormanı

Benden Sonra Tufan... Olmasın

Barut Fıçısı

Üç kız kardeş

Düşüş

Ali Baba ve Kırk Haramiler

Filmografisi

2012-2014 Kurtlar Vadisi Pusu - Mete Aymar

2011 Kurt Kanunu - Muharrem

"2011-2012 Kuzey Güney - Simay'ın Amcası

2010 Lale Devri
2009-2010 Kollama - Seslendirme

2009 Kırık Kalpler

2008 Üç Kağıtçılar - Seslendirme

2009-2010 Tek Türkiye

2007 Hakkını Helal Et - Seslendirme

2006 Sevda Çiçeği

2005 Beşinci Boyut

2004 Melekler Adası

2004 Kalp Gözü

2004 Beni Bekledinse

2002 Sır Kapısı

2002 Kınalı Kar

2000 Deliklanlı
1999 Yılan Hikayesi

1997 Ruhsar

1994 Mutlugiller

1992 Eda Hanım

NEDİM SABAN: TİYATROCULAR DERGİLERDE KONUŞSUNLAR

DALYA UÇANKUŞ

1992'de kurduğunuz, Türk Tiyatrosu'na önemli katkılar sunan ve günümüzde en çok turne yapan topluluklardan biri olan Tiyatrokare'nin kuruluşundan günümüze yaşadığı serüveni anlatır mısınız?

Galiba bütün dergiyi bana ayıracaksınız, 30. Yılımızı kutluyoruz, neler yaşadık neler.

Sanatsal çizgi ve repertuar politikası olarak daraltayım cevabımı izin verirseniz.

Kuruluşumuz, 65 yaşta emekli edilmek gibi saçma bir gerekçeyle tiyatroya küstürülen Macide Tanır'ın tiyatroya dönmesiyle başladı. Bu durum hem çıtamızı sürekli yüksek tutmak gibi bir hedef, hem de sahnede, kuliste usta/çırak ilişkisini başlatmak gibi bir fırsatı doğurdu. Usta/çırak ilişkisi yeni kuşak tarafından, dekor da taşı, bilet de kes" filan gibi anlaşılıyor belki, o değil. Kuliste tiyatro konuşmak, her seferinde açılan perdenin bir sonuç değil, süreç olduğunu hatırlayarak, sahnede timing, ritm, alışveriş gibi fırsatlara açık olmak demek.

Tiyatrokare ilk iki yılında iki okul salonunu profesyonel tiyatro haline getirdi, oyunlar dolu gittiği halde, üçüncü yılında bir borç batağında buldu kendini. Benim Amerika'daki eğitimimi tamamlayarak, tiyatro kurmamın bir hedefi de repertuar tiyatrosu olmaktı. İlk iki yılımızda Wedekind, Mamet gibi yazarları da oynadık, ancak haftada bir iki kez oynanan bu oyunlar seyircide bir kafa karışıklığı yarattı. Zaten üçüncü yılımızda mecburen okul salonunu terk ettik, Şişli Tiyatrosu, seyircinin yıllarca komedi oyun izleme alışkanlığı olan bir mekandı. Burada Müşfik Kenter'in yönettiği Salaklar Sofrası ve Türkiye'nin ilk interaktif komedisi Şen Makas'ı oynadık. Sahne imkanları kısıtlıydı, ancak çok iyi bir seyirci kitlesi oluşturmuştuk.

Ardından Profilo Kültür Merkezi'ne taşındık ve Erol Keskin'in unutulmaz oyunculuğuyla hatırlanan Salı Ziyaretleri gibi oyunları da repertuara aldık.

15 yıl önce İstanbul'un trafik, park gibi sorunlarının ayırdına vararak, bir turne tiyatrosu olduk, yani İstanbul'da suareyi Harbiye, ertesi günkü matineyi Mecidiyeköy'de oynayacak kadar turne tiyatrosu!

Bu teknik açıdan çok zor tabi. Her gün dekor kurmak, ışık yapmak, oyuncuların bir ayidiyet duygusu yaşayamadıkları bir kulislerinin olmaması, yolculuk telaşında olmaları. Ancak, istediğimiz oyunları seçebilmemizin de önünü açtı. Yükseklik yoksa, o sahnede oynamayıveriyoruz, eskiden o oyunu oynamazdık!

Tiyatrokare, 30 yılda komediler, müzikaller, dramlar, kara komediler, çocuk oyunları, sosyal sorumluluk projeleri, roman uyarlamaları, çağdaş oyunlar oynadı. Bazı eski oyunları repertuara alsak da, güncel bir bakış açısı ve estetik yakalamaya çalıştık.

Benim tiyatroyu kuruş nedenlerimden biri de, yazar ve oyuncu yetiştirmekti. İlk yılımızda Aksanat ile işbirliği yapıp, o dönem için çok farklı bir anlayışa sahip bir laboratuvar kurduk. Ne yazık ki, bu çalışmalarımız devam edemedi. Ancak provalarımız adeta bir laboratuvar gibi kurgulanıyor. Özellikle yeni metinlerde dramaturglarla uzun çalışmalar yapıyoruz, uzun prova ve seyircili provalarda oyunları içimize sinene kadar çalışıyoruz, böylece biraz daha içimize sinen sonuçlar çıkıyor.

Anadolu'ya bu kadar çok turne yapmanızın ve tercih edilmenizin sırları neler?

Biz ilk yılımızda bile Elazığ'a kadar gitmiştik, hatta o dönem uçaklar çok pahalıydı, Anadolu'da matine/ suare oynanırdı ve epey yorucu olurdu. Ancak, turneler sezon kapandıktan sonra yapılırdı, Anadolu'nun her yerinde çok iyi seyirci olduğu için, yakın şehirlere gidilerek, kısa yollarla Türkiye baştan aşağı gezilirdi.

Gezi sürecinde, bir ayrışma yaşandı, bazı salonları isteseniz de kiralayamaz hale geldiniz. Belediyeler de kültürü, seyirciye ücretsiz oyun izletmek kadar dar bir çizgide tuttukları için, tiyatroyu bazen değersizleştiren uygulamalar yaptı. Öte yandan Anadolu kentleri büyüdü, ti-

yatro seyircisi İstanbul'da olduğu gibi, şehrin dışında ya da kültür merkezlerinden uzakta yaşamaya başladı, bir kopukluk oldu.

Covid sonrasında ise müthiş bir özlem oluşmuş, özellikle prodüksiyonuna özenilen, seyircisine değer veren oyunlar gerçekten büyük coşkuyla karşılandı. Dün Manisa'dan geldim, hem derbi maçı, hem Pazar gecesi, hem de Ramazan'da bazen sokağa çıkmayan seyirci gibi olgulara rağmen, biletler 15 gün öncesinden bitti. Çorum, Sıvas, Kayseri, Ordu, Trabzon, Sinop, Malatya, Kahramanmaraş ve daha bir çok yerde de aynı şey yaşandı, bazı şehirlere aynı oyunlarla defalarca gittik.

Burada tabi ki oyunlarımızın sevilmesi ve 30 yıldır seyirciye yaptığımız yatırımın bir önemi var. Ancak, Anadolu'da müthiş bir aydınlanma, heyecan ve coşku var.

İstanbul'da sadece belirli bir kitleye oynamayı seçen ve onların beğenileriyle sanat politikasını şekillendiren arkadaşlarımızın da bu uyanışı göreceğini ve Anadolu seyircisine hak ettiği değeri vereceklerinden eminim. **Tiyatroya çocuk yaşlarda başladığınızı biliyoruz. O zamanlardan günümüze yaşadığınız önemli tiyatral olaylardan bahsedip bize Nedim Saban'ı anlatır mısınız?**

Sıkıyönetim döneminde parklarda çocuk tiyatrosu yapıyorduk, elimizde Park ve Bahçeler Müdürünün imzalı bir kağıdı vardı, askere, jandarmaya o kağıdı göstererek Gültepe'den Pendiğe kadar dolaşıyorduk. Hatta, park ve bahçelere kış günü kimse uğramaz, işleri yoktu, izin kağıdı yazmışlar gibi bir esprileşme vardı aramızda. Bir gün Kadıköy'de bir oyun izlerken, yanıma bir hanımefendi geldi, "beni tanımazsın, senin kağıdını imzalayan benim" dedi. Demek ki, o karanlık günlerin güzel bir insanıymış. Yıllar sonra tanıdım o kişiyi. Bu arada, jandarma yavaş yavaş uyanmış, oyunları durdurmaya başlamıştı, biz de nedense karakola düşmek için çırpınıyorduk sanki. Sonra parkları Üsküdar, Fatih filan gibi yerlerde seçtik. Şehir Tiyatrosu oyuncuları olan abilerimiz, ablalarımız bizi koruyordu. Bu vesileyle Can Doğan'ı anmak isterim. Matineyi kaçırmak pahasına ikna etti askeri.

Bir başka olay ise, 9 yıl süren Leyla'nın Evi'nde yaşandı. Bir hamile hanımefendi ilk yılda izliyor oyunu, karnındaki bebeğe adın belli olmasa Leyla koyardım, o kadar etkilendim diyor. 9 yıl sonra aynı hanım, 9 yaşındaki kızıyla oyuna geliyor. Çok tatlı bir anı bu.

Yine başka bir tuhaf olay da Kenter Tiyatrosu'nda Leyla oynanırken yaşadı. Zaten Onur Bayraktar'ı kaybetmenin hüznünü yaşıyorduk ağır biçimde. Rolü devralan arkadaşımıza not vermek için kulise girmek istedim, ancak güvenlik görevlisi almadı! Oyunun yönetmeniyim filan dedim, ben de güvenliğim filan dedi. 1, 85'lik adamı zıplaya zıplaya dövdüm. O gün de jüri üyeleri var, görüyorlar durumu. En iyi dövüş koreografisi ödülü almam bundandır…))) Sonra, yönetim kovdu bizi Kenterden haklı olarak. Ben de oyunculara, Kenter oyunlarımız güvenlik nedeniyle iptal edilmiştir yazdım. Celile Toyon halen gülerek anlatır.

Nedim Saban artık bir ekol. Türk Tiyatrosu için değerli bir isim. Varlığınız ve sanata sağladığınız katkı hep yol açıcı, yol gösterici oldu. Derken kariyerinize önemli bir nişan daha ekleyerek akademik bir ünvanla anılacaksınız. Öncelikle tebrik ediyoruz. Bu başarıya giden süreci sizin ağzınızdan dinleyelim..

Çok teşekkür ederim güzel sözlere, ancak tiyatroda hoca olunmaz bence. Her oyunda afallama şansımız vardır, her oyunda sıfırdan yaratırız. Bu yıl sahnede profesyonel olarak 40. Yılım ama ben yaşamım boyunca en çok, "bilmiyorum" demeyi sevdim.

Akademisyen olarak ise, baktım 2010'lardan sonra geriliyorum, yeni bir şey öğrenmeyi bırakın, bildiklerimi de unutuyorum. Halide Edib'e büyük hayranlığım var, onun yazdığı bir oyunu sahnelemek istedim. Tiyatrokare'de oynansa batar, ödenekli tiyatrolar böyle miraslara nedense sahip çıkmaz. Ben de yüksek lisans tezi olarak çalıştım. Ayşın Candan ile Ulvi Uraz, Cevat Çapan ile İbsen konuşmak çok iyi geldi. Yeni bir yolculuktu, sanırım bunu tren yolculuğuyla karıştırıp Eskişehir'e gittim.Ancak Anadolu Üniversitesi de büyük bir fırsat oldu benim için, sınıf arkadaşlarım Terzopolous filan konuşuyor, onlardan ve hocalarımdan çok şey öğrendim. Doktora tezim İbsen Tiyatrosu olacaktı, ama baktım ki, bizim özel tiyatro ha-

reketimiz çok az incelenmemiş, kronolojik bilgi düzeyinde kalmışız. Ben de Küçük Sahne, Ses, Çevre, Kenter, Karaca Tiyatrolarında kurulan tiyatrolar ve oynanan oyunların Cumhuryet Tiyatrosu'nu nasıl değiştirdiğini inceledim. 1974 yılından beri seyirci olarak tanıklık etmişim zaten, çok değerli isimler de hayatta, onlara en azından doğru sorular sorabilirim düşüncesiyle yola çıktım.

Pandemi ve beraberinde gelen ekonomik sıkışma şu an halkın dengesini büyük oranda bozdu. Ama sahneler dolup taşmaya devam ediyor. Bu süreçte son iki yılda endişeleriniz oldu mu? Nasıl başa çıkılmalı bu tür küresel sorunlarla?

Alternatif sahneler için zor bir dönem oldu özellikle, çok sahne kapandı. Ancak, ne yazık ki tiyatroyu bir sektör olarak görmemek, merkezdeki tiyatroları salt ticari diye ayrıştırmak, aynı gemide olduğumuzu anlamamak da neden oldu buna. Türkiye Tiyatrosu salgına bağışıklık sisteminin en düşük olduğu dönemlerden birinde yakalandı. Ben bu dönemde Kültür Bakanlığı'nın çalışmalarının önemsenmesi gerektiğini düşünüyorum. Herkes bir masada toplandı, pekçok tiyatroya farklı yardımlar çıktı, Anadolu'ya gitme fırsatı verildi, Devlet Tiyatroları ile çok iyi bir işbirliği yapıldı. Yeterli olmayabilir çünkü 20 yıldır tiyatrocular bir araya gelip, örgütlenemediler. İlk toplantı tiyatronun tanımı nedir diye başlarsa, ancak bu kadar ilerlenebilir.

Başka bir tehlike daha var. Evet, seyirci tiyatroda isim arıyor, ama bu isimlerin tiyatrocu olması konusunda da ısrarcı. Büyük isimler tiyatroya döndü, yapımcılar tiyatro yatırımı yapmaya başladı. Bu iyi bir şey. Ancak stara göre proje aranıyor ve işin üzücü yanı prova yapmaya bile vakit bulunamayan kocaman prodüksiyonlar çıkıyor. Dizi mantığı diyebiliriz! Aynen dizilerde olduğu gibi, bu yıl bu işin sadece oyuncuyla olmadığını anladılar, yazar ve yönetmen arayışına gittiler. Uzun vadede alternatif tiyatroları kurutacak bu arayış.

Monodramalar konusunda da bir düşüncem var. Kuşkusuz tek kişilik anlatı bizim öykücülük geleneğimizde ve tiyatromuzda var. Çok özel tek kişilik oyunlar da var. Ancak pandemi öncesinde bir monodrama modası başladı. Bunun nedeni, sahnede az kişi olsun, önlem alınsın filan değil. Yine prova yapamamak, ekip olamamak, prova mekanı bulamamak gibi nedenler yatıyor. Tezimde de yazdım, bence monodramalar Türkiye Tiyatrosu'nun yalnızlığıdır.

Türk Tiyatrosu ilginç bir yapıya sahip. Ödenekli ya da özel her bir tiyatro grubunu kendi sorunsalları ve birbirine benzemeyen tuhaf problemleri var. Sizce kültür sanattaki bu çoklu sistem bozukluğunun sebebi ne? Ya da arıza nerede?

Aslında sorunlar aynı, sadece çözüm yolları farklı formüller gerektiriyor. Yukarıda söylediğim gibi aynı gemide olduğumuzu unutmamalıyız. Devlet Tiyatroları ülke genelinde bu kadar yaygınlaşmasa, biz bu kadar turne yapabilir miydik? Paylaşımcı olmak gerekiyor, bilgi, deneyim ve varsa kaynak aktarımlarında cimri olmamak gerek. Bir de bazen bu işi seyirci için yaptığımızı unutuyoruz. Uzun bir toplantıdan çıkıyorum, ya da bir ödül kavgası yaşanıyor, sokakta kimin umrunda diyesim geliyor! Ben, mesleki tartışmalar, polemiklerin aydınlatıcı olduğıunu düşünüyorum, ancak bir mahalle baskısı var tiyatrocular üzerinde. Bir de kimse birbirini izlemiyor, kim ne yapıyor bilinmiyor. Algı yönetimiyle sanat bize yakışan bir şey değil.

Virüslerin, ölümcüllüğün ve kötücül sanatçıların sanatı tehdit ettiği bir çağda gençlere, özellikle kendini tiyatroya adayanlara neler tavsiye edersiniz?

Eğer dizi oyuncusu olmak istiyorlarsa, bunu net bir şekilde ifade etsinler, ayıp bir şey değil, herkes tiyatrocu olamaz zaten. Öte yandan, sadece beğenilmek, ünlü olmak, otomobil almak için yapılabilecek bir meslek değil bu.

Bence şu anda istihdam edilebilecek potansiyelin çok üzerinde oyuncu adayı var. Ama tiyatro insanı az. Tiyatro insanı olabilmeyi hedeflesin genç arkadaşlar. Bu yıl bölüm başkanlığına atandığım Nişantaşı Üniversitesi Sahne Sanatları Bölümünde bu ilkeyle hareket ediyoruz. Pazartesi sabah başlayan dersler kesintisiz olarak Perşembe akşamına kadar devam ediyor ve Z kuşağının özelliklerini, bireyselliklerini kesinlikle göz ardı etmeden, bireyi öne çıkaran bir eğitim anlayışı uyguluyoruz.

Hem sahada hem de teoride gerçek bir deneyim abidesi olduğunuzu söylememe izin verin lütfen. Son bir mesajınız var mı? Bir manifesto alalım sizden..

Sen beni sevdiğin için öyle söylüyorsun. Ama bazen sevilmemek pahasına da olsa, gerçek düşüncelerini tartışabilmeli insan. Dergiler bu ortamı sağlıyor. Yeni Tiyatro, TEB Oyun filan bu yüzden çok değerli. Tez yazımımda 50 yıl önce tiyatro üzerine daha çok tartışıldığını gördüm, dönemin program dergileri bir akademik belge niteliğinde. Daha çok tiyatro konuşalım, düşüncelerimizi söyleyelim, bu lafın ucu nereye gider diye düşünmeyelim. Son olarak, Tiyatrokare'nin bu yıl 50 farklı kentte perde açtığını ama Kadıöy Belediyesi tarafından kira bedeli karşılığında bile Kadıköy'e sokulmadığını tekrar hatırlatmak isterim. Tiyatrocular mahkemelerde değil, dergilerde konuşsunlar.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

İBB ŞEHİR TİYATROLARI NİSAN AYINDA 25 OYUNLA SEYİRCİYLE BULUŞUYOR

Fotoğraf: İki Efendinin Uşağı

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Şehir Tiyatroları, Nisan ayında 25 oyunla seyirci karşısına çıkıyor.

Nisan ayında Sofokles, Carlo Goldoni, Alan Ayckbourn gibi uluslararası üne sahip yazarların yanı sıra genç yazarların eserleri seyirciyle buluşuyor.

Bu ay; İki Efendi'nin Uşağı, Antigone, Öldün, Duydun mu?, Kimse Öyle Şeyleri Konuşmuyor Artık, Hastalık Hastası, Yatak Odası Komedisi, Kutlama, Yaftalı Tabut, Gül'e Ağıt, Çın Sabahta, Tatlı Kaçık, Veba, Zehir, İfigenya, Geç Kalanlar, Hayat Der Gülümserim, Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin, Rüstemoğlu Cemal'in Tuhaf Hikâyesi, Ay, Carmela; Herkes Sihirbaz Olacak, Karagöz Çiftlik Bekçisi, Benim Güzel Pabuçlarım, Rüya, Bekçi ile Postacı, Elma Kurdu Kırtık adlı oyunlarımız seyirciyle buluşacak.

Nisan 2022 Programı

İKİ EFENDİNİN UŞAĞI

Pantolone, kızı Dottore'yi oğlu Slvio ile evlendirmeye karar vermiştir ve evinde bir tören düzenler. Gençler birbirle-

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

Fotoğraf: Antigone

rine aşıktır ancak daha önce Pantolone'nin kızını evlendirme sözünü verdiği ve öldüğünü sandıkları Federico Rasponi'nin bu törene gelmesiyle işler karışır. Sözlü gelenekten beslenen İtalyan Halk Tiyatrosu Commedia Dell Arte'nin seçkin örneklerinden biri olan ve uşak Truffaldino'nun kurnaz hazırcevaplığı ile ilerleyen oyun izleyicilerine keyifli bir seyir sunuyor. **Carlo Goldoni**'nin yazdığı **Aslı** Öngören'in yönettiği oyunda, Çağlar Ozan Aksu, Dolunay **Pircioğlu, Eraslan Sağlam, Hamit Erentürk, Mert Tanık, Murat Bavli, Müslüm Tamer, Seda Çavdar, Volkan Öztürk, Yeliz Gerçek, Yılmaz Aydın** rol alıyor. Oyun, 6-9 Nisan 2022 tarihinde Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde.

ANTİGONE

Devletin olmazsa olmaz yasası, bireyin vicdanında karşılığını bulamazsa, iktidarın elinde tuttuğu iki ucu kızgın demir kimi yakar?

Sophokles'in binlerce yıl önce kaleme aldığı aynı adlı oyunundan uyarlanan Antigone'de; aynı savaşta birbirini öldüren, ama biri kahraman diğeri hain ilan edilen iki kardeşine de, son görevini yapmakta kararlı olan Antigone ile; devletin varlığıyla kendi varlığını eş tutan Kreon'un buyruklarından geri adım atmayan duruşu karşı karşıya geliyor.

İnsanlığın tüm kadim deneyimleri tarihe gömülürken yine de çözülmeyen, kaybolmayan çelişkilerimizi sahneye getiren "Antigone", dünden bu günü tartışıyor. **Sofokles**'in yazdığı, **Sabahattin Ali**'nin çevirdiği **Engin Alkan**'ın uyarlayıp yönettiği oyunda **Cengiz Tangör, Zafer Kırşan, Aslı Menaz, Gözde İpek Köse, Özgün Akaççа, Destan Batmaz, Onur Şirin** rol alıyor. Oyun, 6-9 Nisan 2022 tarihleri arasında Kağıthane Sadabad Sahnesi'nde.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

Fotoğraf: Yatak Odası Komedisi

ÖLDÜN, DUYDUN MU?

İntihar eden bir adamın geride bıraktığı hayatı, hatalarıyla yüzleşmesi ve sonrasında kendini tanıma süreci anlatılıyor. Oyunda ayrıca sabır, mücadele, belleksizlik gibi insanı şekillendiren pek çok kavram irdeleniyor. **Yiğit Sertdemir**'in yazdığı **Burçak** Çöllü'nün yönettiği oyunda **Emrah Can Yaylı, Pelin Budak, Tankut Yıldız** rol alıyor. Oyun, 6-9 Nisan 2022 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde.

KİMSE ÖYLE ŞEYLERİ KONUŞMUYOR ARTIK

Oyun, 12 Eylül darbesi dönemini en acı şekilde yaşayıp parçalanan bir ailenin bugüne uzanan hikâyesini konu alıyor. Leyla, ailesinin geçmişiyle yüzleşiyor ve onların hikâyesini anlatabilmek için hayatını değiştirmeyi göze alıyor.

Şirin Gürbüz'ün yazdığı **Emre Koyuncuoğlu**'nun yönettiği oyunda **Caner Bilginer, Radife Baltaoğlu, Kutay Kırşehirlioğlu, Ebru Üstüntaş, Hazal Uprak, Can Alibeyoğlu, Kamer Karabektaş** rol alıyor. Oyun, 6-9 Nisan 2022 tarihleri arasında Müze Gazhane Meydan Sahne'de.

HASTALIK HASTASI

Argan hastalık hastasıdır. Evde bir doktor bulunursa hem istediğim zaman tedavi olurum, hem de cebimden beş kuruş çıkmaz düşüncesiyle, kızını bir doktorla evlendirmeye karar verir. Kızı ise bir başkasına âşıktır. Argan'ın sırf parasını seven karısı ise onu hem aldatmakta, hem de elinde avucunda ne varsa almaya çalışmaktadır.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

Evin, her şeyden haberdar olan son derece zeki ve iş bilir hizmetçisinin gönlü bu duruma razı olmaz. Hakikatin ve aşkın kazanması için elinden geleni yapar.

Aşk gülücüklerinin sahtesini, gerçeğinden ayırmak zordur.

Hastalık Hastası, Klasik Fransız Tiyatrosu'nun kurucularından Moliere'in (1622 – 1673) yazdığı son oyundur. İlk kez 1673 yılında sahnelenen oyunda Moliere, eleştirilerini mesleğini kötüye kullanarak zengin hastalarını sömüren doktorlara yöneltir.

Moliere'in yazdığı **Tolga Yeter**'in yönettiği oyunda **Barış Çağatay Çakıroğlu, Besim Demirkıran, Çağrı Büyüksayar, Çiğdem Gürel, Elif Verit, Ersin Sanver, Gün Koper, Hüseyin Tuncel, Sevinç Erbulak, Şirin Asutay, Şükrü Türen, Tuğçe Açıkgöz** rol alıyor. Oyun, 6-9 Nisan 2022 tarihleri arasında Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi'nde.

YATAK ODASI KOMEDİSİ

Oyun, evliliklerinin farklı aşamalarında olan dört çiftin iç içe geçmiş hayatlarını sıra dışı ama komik bir bakışla ortaya koyuyor.

Evlilik kavramı, çiftlerin tuhaf nedenlerle sarsılan ve yeniden kurulan ilişkileri üzerinden, geleneksel, alışılagelmiş kalıpların ve kuralların dışına çıkılarak irdeleniyor.

Alan Ayckbourn'un yazdığı, **Mert Dilek**'in çevirdiği, **Ali Gökmen Altuğ**'un yönettiği oyunda **Aslıhan Kandemir, Ayşen Sezerel, Buket Kubilay, Engin Gürmen, Gökçer Genç, Mert Aykul, Nurdan Kalınağa, Özgür Atkın** rol alıyor. Oyun, 6-9 Nisan 2022 tarihleri arasında Ümraniye Sahnesi'nde, 27-30 Nisan 2022 tarihinde Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde.

KUTLAMA

Şehrin en lüks restoranında herkesin birbirini küçümseyerek kendi varlığını yücelttiği, ağızına geleni söylediği, evlilik, tanışma, yükselme gibi nedenlerle sözde "kutlama" yapılan bir akşam yemeği... Kutlama, ömrü boyunca insan hakları mücadelesi vermiş Nobel Edebiyat Ödülü sahibi, Pinter'ın son oyunu. **Harold Pinter**'in yazdığı **Yıldırım Fikret Urağ'**ın yönettiği oyunda **Erkan Sever, Şehnaz Bölen Taftalı, Can Ertuğrul, Selin** İşcan**, Selim Can Yalçın, Çağlar Polat, Pınar Demiral, Gizem Akkuş, Orçun Tekelioğlu, Özgür Efe** Özyeşilpınar rol alıyor. Oyun, 13-16 Nisan 2022 tarihleri arasında Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde, 27-30 Nisan 2022 tarihleri arasında Müze Gazhane Büyük Sahne'de.

YAFTALI TABUT

Adına tarihin dipnotlarında rastlayabildiğimiz, Türkiye'nin ilk kadın oyun yazarı, kuramcı, aktivist, sosyal ve siyasi yaşamın her alanında öncü Fatma Nudiye Yalçı'nın hikâyesi. 1920'lerde başlayan mücadelesine Dr. Hikmet Kıvılcımlı ve Nazım Hikmet de eşlik ediyor.

Bilgesu Erenus'un yazdığı **Yelda Baskın**'ın yönettiği oyunda **Bensu Orhunöz, Selin Türkmen, Ceren Hacımuratoğlu, Lale Kabul, Nazan Yatgın Palabıyık, Şenay Bağ, Yeşim Mazıcıoğlu** rol alıyor. Oyun, 13-16 Nisan 2022 tarihleri arasında Müze Gazhane Büyük Sahne'de, 21-23 Nisan 2022 tarihleri arasında Sultangazi Hoca Ahmet Yesevi Sahnesi'nde.

GÜL'E AĞIT

Oyun, 2004 yılında kendi ailesi tarafından öldürülerek Türkiye'de işlenen töre cinayetlerinin simgesi haline gelen

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

Fotoğraf: Öldün, Duydun mu?

Güldünya'nın hikâyesi ekseninde namus, töre ve ahlak kavramlarını sorguluyor. **Deniz Altun**'un yazdığı Özgür Kaymak'ın yönettiği oyunda **Aslı Nimet Altaylar, Ayşem Yağmur Ulusoy, Can Tarakçı, Cüneyt Arda Pamuk, Çağrı Büyüksayar, Fahri Kıncır, Gülsün Odabaş, Hikmet Körmükçü, İskender Bağcılar, Murat Üzen, Tarık Köksal, Tarık Şerbetçioğlu, Uğur Dilbaz, Uğurtan Atakan, Yasemin Güvenç** rol alıyor. Oyun, 13-16 Nisan 2022 tarihleri arasında Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde, 27-30 Nisan 2022 tarihleri arasında Kağıthane Sadabad Sahnesi'nde.

ÇIN SABAHTA

Zengin bir ailede yetişen Güneşi, ailesinin dayatmalarından kaçarak, kendi özgür yaşamını kurmak için mütevazı bir daireye taşınır. İdeolojilerine sıkı sıkıya bağlanmış olan Güneşi'nin boşlukta debelendiği yaşamına, hemen yan dairesine taşınan Feriha girer. Ömrü boyunca hayalini kurduğu 'damı akmayan eve' taşınmayı nihayet başaran Feriha'nın umudu ve mutluluğu, Güneşi'nin *dünyasına pek çok yenilik getirecektir.* **Nezihe Meriç**'in yazdığı **Hülya Karakaş**'ın yönettiği oyunda, **Ayşe Günyüz Demirci, Hülya Karakaş** rol alıyor. Oyun, 13-16 Nisan 2022 tarihleri arasında Ümraniye Sahnesi'nde.

TATLI KAÇIK

Mr. Tanner ile paylaştığı evinde, çöp toplayarak yaşayan, çevresindeki her şeye sonsuz bir sevgi ve şefkatle bağlı Opal'in kendi halindeki yaşamı üç davetsiz misafirin gelişi ile umulmadık şekilde değişir. Sol, Gloria ve Brad kendi

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları

hesaplarının peşinde Opal'in huzur dolu yaşamına giriverirler. Kendi kendine yetmeyi becerse de yalnızlıktan muzdarip Opal onları hayatına almak konusunda en ufak bir tereddüt bile duymaz ancak sonsuz bir iyi niyetle evinin kapılarını açtığı misafirleri sevgilerini paylaşmak konusunda Opal kadar istekli değildirler. **John Patrick**'in yazdığı, **Ahmet Levendoğlu** ve **Hasan Levendoğlu**'nun çevirdiği, **Naşit Özcan**'ın yönettiği oyunda, **Ayşe Kökçü, Çağlar Polat, Eylül Soğukçay, İbrahim Can, Mehmet Soner Dinç, Mert Aykul** rol alıyor. Oyun, 20-23 Nisan 2022 tarihleri arasında Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde.

VEBA

Nobel Ödüllü yazar Camus'nün faşizm alegorisi olarak kaleme aldığı eserde, veba salgını sırasında yaşanan kaotik durum anlatılır. Karantina döneminde verilen mücadele, belirsizlik ve korkunun egemen olduğu bir dünya canlandırılıyor.

Neil Bartlett'in uyarladığı **Mehmet Ergen**'in çevirip yönettiği oyunda **Sevil Akı, Serdar Orçin, Murat Coşkuner, Emrah Can Yaylı, Burteçin Zoga, Tankut Yıldız, İrem Arslan, Özgür Dereli, Burak Davutoğlu, Ergun** Üğlü**, Cafer Alpsolay** rol alıyor. Oyun, 20-23 Nisan 2022 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Sahnesi'nde.

ZEHİR

Geçmişte yaşadıkları trajik kaybın ardından ayrılan çift, yıllar sonra bir araya gelmek zorunda kalır. Bu buluşma, acılı bir geçmiş hesaplaşmasına dönüşür. Karşı tarafın da neler hissettiğine dair eksik bırakılan taşlar yerine oturur. Kadın ve erkek dünyasının bakış açısına odaklanan eser Hollanda prömiyerinin ardından birçok dile çevrilmiştir.

Lot Vekemans'ın yazdığı Şaban **Ol**'un çevirip yönettiği oyunda **Sevinç Erbulak, Ahmet Saraçoğlu, Aslıhan Kandemir, Eraslan Sağlam** rol alıyor. Oyun, 20-23 Nisan 2022 tarihleri arasında Müze Gazhane Meydan Sahne'de.

İFİGENYA

Doğu ile Batı arasındaki ilk büyük savaş: Akha ordusu, Truva seferine çıkmak üzeredir. Birleşik ordu donanmasının sıkıştığı limandan kurtulup harekete geçebilmesi için rüzgâra ihtiyacı vardır. Başkomutan Agamemnon, Artemis'in kutsal geyiklerinden birini öldürdüğü için tanrıça da onun rüzgârını kesmiş ve herkesi bu limana hapsetmiştir. Doksan dokuz kralın ordusu hastalıktan kırılırken, öfkeyle bekleyen askerlerin gözü Agamemnon'dadır. Başkomutan'ın sadece kendisi ve makamı değil, başta ailesi olmak üzere, tüm ülke tehlikededir. Agamemnon'un yapabileceği tek bir şey kalmıştır: En değerli varlığı olan kızı Iphigenia'yı tanrılara kurban vermek!..

Euripides'in yazdığı **Serdar Biliş**'in yönettiği oyunda **Caner Çandarlı, Ceren Kaçar, Elvan Boran** rol alıyor. Oyun, 20-23 Nisan, 27-30 Nisan 2022 tarihleri arasında Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi'nde.

GEÇ KALANLAR

Zamanın geri alınamayışı ile belki ilk kez o gece bu kadar acı biçimde yüzleşen bir çiftin hikâyesini, pişmanlıkları, yaşayamadıkları, söyleyemedikleri üzerinden anlatan oyun, izleyiciyi geç kalmış bir yüzleşmeyle karşı karşıya getiriyor. **Pervin** Ünalp'ın yazıp **Nihat Alpteki**'nin yönettiği oyunda; **Defne Gürmen, Elçin Atamgüç, Vildan Türkbaş, Zafer Kırşan** rol alıyor. Oyun, 20-23 Nisan 2022 tarihleri arasında Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde.

HAYAT DER GÜLÜMSERİM

Yıllarca olağanüstü kadın karakterlere hayat vermiş bir oyuncu, AVM yapılmak üzere yıkılacak bir sahneye veda eder. Anlatılmaya değer bulunmayan farklı sınıflardan kadınların sıcak ve aşina hayat hikâyeleri, ilk kez aktarılır.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ Şehir Tiyatroları 1914

Özen Yula'nın yazıp yönettiği oyunda **Sema Keçik, Serkan Bacak** rol alıyor. Oyun, 27-30 Nisan 2022 tarihleri arasında Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde.

SEN İSTANBUL'DAN DAHA GÜZELSİN

Bir ailenin üç kadını; anneanne, kız ve torun… Üçünün ortak yazgısı, aynı mekanda, dile gelenlerden daha çok içlerinden sessiz sedasız geçen cümlelerde gizli… Erkeklerin yalnız ve eksik bıraktığı yaşamlarında, birbirlerine tutunurken ve giderek birbirine benzerken, geçmiş, şimdi ve gelecek içiçe geçiyor. Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin, İstanbul fonunda Ayfer, Başak ve Melis'in hikâyesini anlatıyor. Kadının değişmeyen hikâyesini…

"Kucağıma almışım seni… yürümüşüz beraber, çelik tellere bakmışım, çimentoya, karşıdan yeni yeni çıkan uzun binalara… yerdeki asfalta bakmışım… yolun yarısında yorulanların sigara dumanları arasından geçmişiz, ter kokusu her yer Allah kahretsin, "boğaz havasının içine ettiniz" diye bağırdım. 'gel kız eve gidiyoruz, sen İstanbul'dan daha güzelsin' O gün hayatımın en güzel günüymüş, meğerse…"

Murat Mahmutyazıcıoğlu'nun yazdığı, anlatı geleneğiyle tiyatronun çağdaş araçlarını buluşturan oyun, "üç anlatıcı'lı bir kurguyla ilerliyor. Mekânın birliğine hikayenin parçalanmışlığı ekleniyor ve farklı bir kurgu ortaya çıkıyor. Bu kurgu, geçmiş, gelecek ve şimdide çakılı kalmış üç hikâyeyi birleştiriyor. Zamanla üç hikâye de tekleşiyor ve 'kadın'ın hikâyesine dönüşüyor…

Murat Mahmutyazıcıoğlu'nun yazıp yönettiği oyunda **Esin Umulu, Şebnem Köstem, Yeliz Şatıroğlu** rol alıyor. Oyun, 27-30 Nisan 2022 tarihleri arasında Ümraniye Sahnesi'nde.

RÜSTEMOĞLU CEMAL'İN TUHAF HİKÂYESİ

Osmanlı İmparatorluğu'nun son demlerinde, Girit'teki yurtlarından sürgün edilen bir ailenin İstanbul'a Çanakkale'ye ve nihayet Ayvalık'a uzanan maceralı yolculuğu. Rüstem'in, Cemal'in ve hayatlarındaki diğer insanların kimi zaman gülünç kimi zaman hüzünlü ama sımsıcak hikâyeleri.

Cengiz Toraman'ın yazıp yönettiği oyunda **Esen Koçer, Levent Üzümcü** rol alıyor. Oyun, 26 Nisan 2022 tarihinde İBB Kartal Bülent Ecevit Kültür Merkezi'nde.

AY, CARMELA!

İspanya'da Milliyetçiler ve Cumhuriyetçiler arasında geçen iç savaş dönemini anlatan oyunda, iki varyete oyuncusu Carmela ve Paulino, Franco önderliğindeki Milliyetçiler tarafından rehin alınır. Belçite şehrinin işgalini kutlayan Milliyetçiler tarafından istemedikleri bir gösteriye zorlanırlar. Bu zorlamanın sonucunda içinde bulundukları savaşı, "gösteri yapılmalı mı, yapılmamalı mı?" sorusuyla sanatı ve sanatçıyı sorgulamaları, işleri gereği güldürmeyi, eğlendirmeyi hedefleyen bu iki oyuncunun isyanları, gelgitleri, kayıpları anlatılır. **Jose Sanchis Sinisterra**'nın yazdığı, **Yalçın Baykul**'un çevirdiği, **Naşit Özcan**'ın yönettiği oyunda, **Ada Alize Ertem, Çağatay Palabıyık, Erkan Akkoyunlu** rol alıyor. Oyun, 12 Nisan 2022 tarihinde Beylikdüzü Atatürk Kültür ve Sanat Merkezi'nde.

Çocuk Oyunları

HERKES SİHİRBAZ OLACAK (3+ Yaş)

Ünlü sihirbaz Zubi'nin öğrencileri "usta"lığa geçip onun sihirli şapkasını almanın hayalini kurarlar. Zubi, sihirli şapkanın yeni sahibini belirlemek için bir yarışma düzenler. İllüzyon gösterileriyle ilerleyen oyunda, hedefe ortaklaşa ilerlemenin önemi anlatılıyor.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
Şehir Tiyatroları 1914

Kubilay Tuncer'in yazıp yönettiği oyunda **Aslı Şahin, Aybar Taştekin, Cihat Faruk Sevindik, Damla Cangül Yiğit, Zeliha Bahar** Çebi rol alıyor. Oyun, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde.

KARAGÖZ ÇİFTLİK BEKÇİSİ (3+ Yaş)

Karagöz uzun zamandır işsizdir ve iş aramaktadır. Sonunda kendisine bir çiftlikte iş bulur. İşi hayvanların bakımını yapmaktır. Ama ortada bir sorun vardır. Karagöz, hayvanları tanımamaktadır. **Özgür Atkın**'ın yazıp yönettiği oyunda **Elif Verit, Hakan Örge, İrem Erkaya** rol alıyor. Oyun, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Fatih Reşat Nuri Sahnesi'nde.

BENİM GÜZEL PABUÇLARIM (3+)

Günün birinde sirke, bir robot palyaço gelir ve sevimli palyaço sirkten kovulur. Bu kadarıyla da kalmaz, parası olmadığı için çok sevdiği pabuçları elinden alınır. Palyaçomuz pabuçlarını geri almak için iş aramaya başlar. Girdiği işlerden çocuksu duyarlılığı nedeniyle bir bir kovulur. Pabuçlarına asla kavuşamayacağını düşünüp umutsuzluğa kapıldığında, imdadına çocuklar yetişir ve onların desteğiyle pabuçlarına ulaşır. Yeniden çocuklarla birlikte kahkaha dolu gösterisini gerçekleştirmeye devam eder. **Dersu Yavuz Altun**'un yazıp yönettiği oyunda **Ayşe Günyüz, Çağrı Büyüksayar, Oğuzhan Oğuz, Gülsüm Alkan, Samet Silme, Sefa Turan** rol alıyor. Oyun, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Kağıthane Sadabad Sahnesi'nde.

RÜYA(5+Yaş)

Hayvanların kafese kapatılması, gösterilerde kullanılması, doğal yaşam alanlarından uzaklaştırılmaları nedeniyle çok üzülen bir çocuğun onları nasıl kurtardığı anlatılır. Özge Midilli-Ertan Kılıç'ın yazdığı Özge Midilli'nin yönettiği oyunda **Nilay Yazıcıoğlu, Tarık Köksal, Nilay Bağ, Ceren Kaçar, Ceysu Aygen, Çağlar Polat, Emre Çağrı Akbaba, Mehtap Gündoğdu Akbulut** rol alıyor. Oyun, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Sultangazi Hoca Ahmet Yesevi Sahnesi'nde.

BEKÇİ İLE POSTACI (3+ Yaş)

Postacı Piero ile Gece Bekçisi Marcello adlı çocuk kitabından uyarlanan eserde bir bekçi ile bir postacı ev arkadaşlarıdır. Biri gece diğeri gündüz çalıştığından hiç görüşemezler. Soğuk bir kış günü ikisi de hastalanınca, evi aynı anda paylaşmaları gerekir. **Lodovica Cima, Gabriele Clima**'nın yazdığı **Ceylan** Özçapkın'ın çevirdiği, **Derya Yıldırım**'ın oyunlaştırıp yönettiği oyunda **Besim Demirkıran, Cafer Alpsolay, Melisa Demirhan, Zeynep Ceren Gedikali** rol alıyor. Oyun, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Müze Gazhane Büyük Sahne'de, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Ümraniye Sahnesi'nde.

ELMA KURDU KIRTIK (4-7 Yaş)

Elma Kurdu Kırtık 7 yaş altı çocuklara yönelik, kuklaların kullanıldığı, canlı müzik eşliğinde oynanan eğlenceli bir çocuk oyunudur. Haylaz bir elma kurdunun mükemmel elmayı bulmak için çıktığı yolculuğu anlatır. Sahip olduklarına değer vermeyen, çevresindekileri hor gören Kırtık bu yolculukta aradığı mükemmel elmaya ulaşmak yerine çok daha kıymetli bir şeyin farkına varır. Çocukların sosyal çevreleriyle olan ilişkilerine dikkat çeken oyun somut nesnelerle soyut kavramları ilişkilendirerek çocuğun algısını geliştirmeyi amaçlamaktadır. Çocuğun günlük yaşamında yaşadığı çelişkileri renkli bir hayal dünyasında yeniden yaratan oyun çocuğa kendi gerçekliğine dışarıdan bakabilme şansı verir. **B. Çağatay Çakıroğlu** ve **Ö. Barış Bakova**'nın yazıp **B. Çağatay Çakıroğlu**'nun yönettiği oyunda; **Elyesa** Çağlar **Evkaya** ve **Seda Çavdar** rol alıyor. Oyun, 10, 17 Nisan 2022 tarihlerinde Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi'nde.

İyi seyirler…

TANER ÇELİK İLE...

MUSTAFA İRİ

Mersin Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun önemli figürlerinden biri olarak ve bizim de tanıdığımız en genç dramaturg Taner Çelik kimdir? Meslekî serüveni nasıl başladı?

Öncelikle merhaba. Türkiye tiyatrosuna akademik ve sanatsal anlamda yaptığınız katkılardan ötürü teşekkür etmek istiyorum. Sizin de belirttiğiniz gibi, Mersin Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun dramaturguyum. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü Dramatik Yazarlık Anasanat Dalı mezunuyum. Esasen kurumsal serüvenimden önce özel tiyatrolarda birtakım çalışmalar yaparak tiyatro yaşantıma başladım. Ankara'da faaliyet gösteren özel tiyatrolarda yazar, yönetmen ve dramaturg olarak görevler aldım. 2020 Temmuz ayında Mersin Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun yeniden yapılanma adına aldığı kararın ardından açılan sınava girip kazandım ve bugün buradayım.

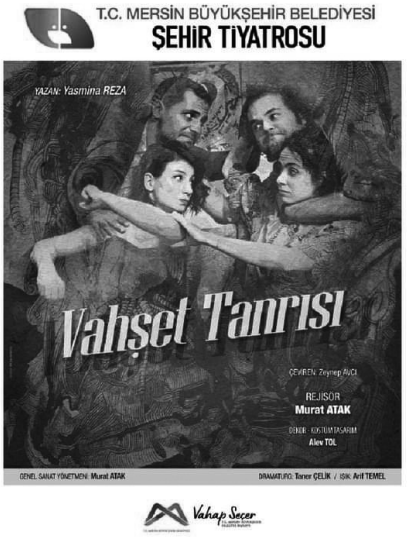
Tiyatroda 'dramaturji' neden tartışmalı bir alan? Bir polemik unsuru olarak 'dramaturji' nedir? Ne olmalıdır?

Ne olmalı sorusunun tek bir cevabı olduğunu düşünmüyorum. Özellikle sanatsal alanlarda "usul budur" şeklindeki yaklaşımlardan olabildiğince kaçınıyorum. Bu sanatçıyı da sanat düşüncesini de sınırlayan bir şey. Özünde dramaturji yazar ve yönetmen arasında; doğal olarak metinle sahne arasına kurulmuş bir köprüdür. Dramaturgların asli görevi yazılı bir metni tam anlamıyla analiz edip sahneleme aşamasında yönetmenin yarattığı dünyaya metnin ve diğer teatral bileşenlerin hizmet etmesini sağlamaktır. Tiyatroda dramaturji tartışmalı bir alan değil bence. Tartışmalı olduğu yer ne yazık ki Türkiye… Dramaturgun işlevselliği henüz tam anlamıyla anlaşılabilmiş değil maalesef. Buna biz dramaturglar da çanak tutuyoruz zaman zaman. Özeleştiri yapmak gerektiğini düşünüyorum. En nihayetinde Türkiye'de özel tiyatroların dramaturglarla çalışma lüksü her zaman olmuyor. Lüksü diyorum çünkü bir bakıma ne yazık ki dramaturg lüks gibi kalıyor bazı durumlarda. Yönetmenler ya da kumpanyaların ilgili kişileri dramaturgların boşluğunu doldurmaya çalışıyor. Kimi zaman bunu başarmış olsalar da her zaman işe yarayan bir şey değil bu. Kurum tiyatroları bu konuda daha şanslı. Hemen her kurum tiyatrosunun bünyesinde en az bir dramaturg bulunuyor. Kurum tiyatroları dramaturgla çalışmanın kolaylıklarını da yaşıyor bu sayede. Türkiye'de dramaturglar ağırlıklı olarak dramatik yazarlık bölümlerinden mezun olmuş, eli kalem tutan, nitelikli oyunlar yazabilen insanlar. Bu anlamda sanatçı yönümüz tabii ki var. Bir yandan da tiyatronun bilimsel tarafını icra ediyoruz. Yani bilimle sanatı aynı potada eritip estetik formlar yakalamaya çalışıyoruz. Bu anlamda dramaturglar tiyatro için en önemli yapı taşlarından biri haline geliyor.

Bir hafta boyunca Mersin'de birbirinden başarılı çalışma izledik. Titizlikle ortaya konan güçlü oyunlar gördük. Bunların hemen hepsinde sizin imzanız var dramaturg olarak. Bir yıl içinde nasıl olur da bu kadar çok ve başarılı oyun yapılabilir? Sevgili Murat Atak ile işbirliğinizden bahseder misiniz?

Zarif düşünceleriniz için teşekkür ederim. Şehir tiyatrosu çatısı altında sahneye taşınan bütün oyunların dramaturgluğunu ben yapıyorum. Aslında 2020 Ağustos ayından beri yoğun bir çalışma temposu içinde ilerliyoruz. Tabii pandemi dönemi her anlamda hayatımızı sekteye uğrattı. Pandeminin etkisini azalttığı dönemden itibaren çalışmalarımıza tam gaz devam ettik. Zorlanmadığımı söyleyemem. Ama işimi büyük bir sevgiyle yaptı-

ğım için bu zorluğu tatlı yorgunluklar olarak nitelemek yerinde olacaktır. Oyunlarımızın başarılı bulunması bizi çok memnun ediyor. Bunun için çok çalışıyoruz. Ekip halinde çok güzel bir ahenk yakalamış olmak bu başarının kilit noktası bence. Türkiye'nin dört bir yanındaki en seçkin tiyatro bölümlerinden mezun olan oyuncu arkadaşlarımız, işinin ehli ve çalışkan teknik ekibimiz, sanat destek birimlerimiz ve tabii ki Genel Sanat Yönetmenimiz Murat Atak'ın birlikteliği böyle bir ahengin doğmasını sağladı. Murat Atak, bir dramaturgun çalışmayı en çok isteyeceği rejisörlerden biri. Bizim için kelimenin tam manasıyla bir hoca… Kurumda profesyonel olarak işimizi yaparken bir yandan da Murat Atak'ın tedrisatından geçtiğimizi söyleyebilirim. Oyunların reji konseptlerinin hazırlanmasında ve prova süreçlerinde açık fikirli oluşu bir dramaturg olarak benim işimi çok kolaylaştırıyor. Arada bir sanatsal olarak çelişip ters düştüğümüz noktalar olmuyor değil. Bu çatışmalar da bizi besliyor. Bu sayede ortaya sanatsal anlamda zengin eserler çıkıyor. Hem Mersin Şehir Tiyatrosu hem de Türkiye tiyatrosu için Murat Atak'ın büyük bir değer ve biz genç tiyatro emekçileri için büyük şans olduğunu düşünüyorum.

Her başarı öyküsünde o kişiye ait bir üslup ve sanat anlayışı var. Belli kuramlardan feyiz alır sanatçı. Biz de tanımlamaya çalışırız. Bir oyunu sahneye taşırken hangi aşamalardan geçirir, neler yapar dramaturg Taner Çelik.

Oyunun sahneye taşınma aşamasından önce metni enine boyuna defalarca okumak gerekiyor. Tabii sadece metni okumak yeterli değil. Aynı zamanda metnin yazarını, yazarın yaşadığı dönemin sosyal, kültürel, politik, ekonomik ve edebi yaşantısını derinlemesine irdelemek gerekiyor. Eserler sahneye taşınmadan önce ekip arkadaşlarımızla masabaşı çalışmalarımızı gerçekleştirip hem metin bazında hem de karakterler özelinde yazarın neyi anlatmayı hedeflediğini ince ayrıntılarına kadar tartışıyoruz. Klasik dramaturg görevim burada bitip işimin en zevkli ve geliştirici kısmı olan prodüksiyon dramaturgluğu başlıyor. Oyunların prova süreçlerinde baştan sona kadar hemen her provada bulunup, sahnenin dramaturjik analizini oyunun yönetmeni ile tartışarak ilerliyoruz. Yer yer oyuncu arkadaşlarla da oyuna ve sahnelemeye dair konuşup, yönetmenin belirlediği çerçevede en doğru üslubu yakalamaya çalışıyoruz.

Sanatın başka alanlarına özellikle sinemaya da ilgi duyduğunuzu biliyoruz. Tiyatro ve sinema arasında kendi mesleğiniz bazında nasıl bir bağlantı var?

Sinemayla ilişkim ilgiden biraz daha fazlasına tekabül ediyor. Tiyatro eğitimimden önce Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Film Tasarımı ve Yönetmenliği okudum. Uzun zaman sinema sektörünün belli başlı noktalarında gerek sahada gerekse senaryo kısımlarında bulundum. Aslında tiyatro okumaktaki amacım da yine sinemasal vizyonumu kuvvetlendirmekti. Geldiğimiz noktada tiyatro sayesinde hayatımı kazanıyorum. Bu da benim sanatsal kariyerimin ironisi sanırım. Tiyatro ve sinema her ne kadar benzer dramatik formların farklı sunumları gibi görünse de her ikisin de kendine özgü kuvvetli yönleri mevcut. Örneğin sinemanın kapsama alanı tiyatroya göre çok daha fazla. Öte yandan tiyatro, sinema gibi yüksek meblağlarda paralarla icra edilebilen bir sanat

değil. Her iki sanat dalında aldığım eğitim ve pratikte yaptığım çalışmalardan çıkardığım sonuç kendimi sanat yoluyla ve çok yönlü bir şekilde ifade edebilme yetisini kazandığımdır. Aynı zamanda tiyatro ve sinema birbirini sürekli besleyen ve bir araya getirilerek yeni formlar yaratılmaya çalışıldığında gerçek şaheserlerin ortaya çıkarılabildiği iki sanat dalı… Her iki sanatın da icracısı olmak benim için mutluluk verici bir durum.

Beslendiğiniz alanlar ve sizi başarıya götüren nedenler ve nesneler neler? Hayat ve sanat sizde nasıl tezahür ediyor? İkisi ayrı şeyler mi?

Hayatın hangi alanında olursa olsun beslendiğim belli başlı duygu durumları ve kavramlar var. Hem hayatta hem de sanatta sesini duyuramayan insanların sesi olmak en büyük motivasyonum. Gerek yazdığım oyunlarda, senaryolarda ya da öykülerde gerekse kişisel yaşantımın her alanında zayıfların ve haklıların yanında bulunmayı, onların sözcüsü olmayı kendine şiar edinmiş biriyim. Bence büyük halk yığınlarının ya da haklı olan zayıfların sesi olunabilecek en iyi platform sanattır. Sanat hayatın büyük ve önemli bir parçası… Mesleki anlamda sanatın bir bileşeni olunca insan doğal olarak hem dünyayı sanatın estetik normlarıyla algılıyor hem de sanata hayatın bütünü gözüyle bakıyor. Başarıya götürüyor mu bilmiyorum, ama tüm bunlar yapmak istediğim şeyleri yaptığımı hissettiriyor.

Pandemi ve ölümcüllük gibi insanların rekabet hırsı ve kötücüllüğü de sanata zarar veriyor. Size göre sanatçı kimdir? İyi ya da kötü olmak sanatın içinde mi yoksa dışında mı?

İyi ve kötünün ayrımı ahlak felsefesinin alanı. Bence bizim sanatçı olarak görevimiz iyiyi ve kötüyü aynı anda sahneye taşımak. Sanatı hayatın bir parçası, hatta büyük bir parçası olarak kabul ediyorsak sanatın icrasında iyileri ve kötüleri insanlara göstermenin de bizlere atanmış tarihsel bir sorumluluk olduğu kanısındayım. Hayatın her alanında olduğu gibi sanatın içinde de iyi ve kötü kavramları mevcuttur. Sanatçıların, kitlesel bir kötücüllüğün önüne geçip insanları düşünmeye, eleştirmeye yönlendirmek gibi bir misyonu var. Sanatçı kavramının sınırlarını da bu tip nüanslar belirliyor. Bana göre sanatçı bu bağlamda korkusuz ve özgürce sanat icra edebilme cesaretini gösterendir.

En sevdiğiniz oyun yazarları kimler? Hangi oyunlara zaafınız var? Ya da var mı?

Büyük bir Brecht hayranı olduğumu söyleyebilirim. Formları ve hikayeyi aktarım araçları yer yer eskimiş gibi görünse de hâlâ geçerliliğini koruyan ve bana en çok keyif veren yazar Bertold Brecht. Daha çağdaş yazarlar arasında Bernard Marie Koltes, Jack Thorne, Rodrigo Garcia kalemini çok beğendiğim yazarlardan. Yerli yazarlar içinde Adalet Ağaoğlu, Memet Baydur ve Oktay Arayıcı'nın bendeki yeri çok farklı. Oyunlara karşı zaafımın olduğunu söylemem çok iddialı olur ama sahneye koymak konusunda çok hevesli olduğum birkaç oyun var. Koltes'in Pamuk Tarlalarının Issızlığında eseri bunların başında geliyor.

İdealist misiniz? Gerçekleştirmeyi en çok istediğiniz şey ne sanatta?

İdealist biriyim. Hem ideolojik hem de sanatsal anlamda doğru bildiğim yollardan kolay kolay vazgeçmem. Vazgeçebilmem için yolun gerçekten yanlış bir yol olduğunun bana kanıtlanması gerekiyor. Özellikle sanatta bu durum daha sert benim için. Gerçekleştirmek benim tek başıma yapabileceğim bir şey olmasa da gerçekleştiren ekibin bir parçası olmak istediğim bir şeyler tabii ki var. Anadolu'nun her köşesinde sahnelerin olduğu ve gerçekten sanatsal olarak çok nitelikli oyunlar sahneleyen tiyatro topluluklarının sayısının arttığını görmek istiyorum. Tüm ülkenin tiyatro ve diğer sanatlarla hemhal olduğunu görmek hayattaki en büyük arzularımdan biri olabilir. Sanatla bu kadar içerlek olmanın ülkece yaşadığımız pek çok problemi ortadan kaldıracağına inanıyorum.

Hayatın merkezine tiyatroyu koymuş olan genç meslektaşlarınıza neler söylemek, hangi çağrıda bulunmak istersiniz?

Tiyatronun hangi noktasında olursa olsun, tiyatrocu olmak isteyen herkesin tiyatroyu bir işten ziyade hayat tarzı olarak benimsemesi gerekiyor. Yolun sonu tiyatroyu meslek olarak edinmek olmasa bile çağdaş ve nitelikli insan olmanın ön şartı okumaktır. Genç meslektaşlarımın herkesten çok daha fazla okuması ve en az bir yabancı lisan bilmesi mesleki olarak onları bir adım öteye taşıyacaktır. Ve şartlar ne olursa olsun, kurdukları hayallerden asla vazgeçmemeliler.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ Şehir Tiyatroları 1914

ŞEHİR TİYATROLARI 27 MART DÜNYA TİYATRO GÜNÜ'NÜ ÜCRETSİZ OYUN VE ETKİNLİKLERLE USTA SANATÇILARIYLA KUTLADI

Dünya Tiyatro Günü'ne Özel Ücretsiz 9 Oyun

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB), Şehir Tiyatroları oyuncuları, 27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nde ücretsiz olarak sahnelenen 9 oyunla İstanbullu sanatseverlerle bir araya geldi.

Her yıl, 27 Mart Dünya Tiyatro Günü için kaleme alınan ulusal bildiriyi, bu yıl Seçkin Selvi yazdı. Bildiri, 27 Mart günü tüm sahnelerde oyun öncesinde sanatçılar tarafından okundu.

Şehir Tiyatroları**'nın Usta Sanatçıları 27 Mart Dünya Tiyatro Günü** İçin Kamera Karşısına Geçti

İBB Şehir Tiyatroları'nın tiyatroyu ve sanatı hayatlarının merkezine alan ve bir ömür tiyatroya gönül vermiş ustaları, 27 Mart Dünya Tiyatro Günü için kamera karşısına geçti.

Ayla Algan, Zihni Göktay, Esin Eden, Gökhan Mete, Mazlum Kiper, Suphi Tekniker, Naşit Özcan, Emin And, Betül Arım, Sevtap Çapan, Binnur Şerbetçioğlu, Funda Postacı, Hakan Altıner, Mert Asutay; İstanbul Şehir Tiyatroları'nda geçen yıllarından, unutamadıkları anılarına, ustalarından ustalıklarına uzanan uzun sanat yolculuklarını kamera karşısında anlattılar.

İBB Şehir Tiyatroları sanatçılarıyla yapılan röportajların tam kayıtlarına tiyatronun Youtube hesabından ulaşılabilir.

27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nde Usta Sanatçılara Ziyaret

İBB Şehir Tiyatroları, 27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nde Kurumumuzdan emekli olmuş usta sanatçıları unutmadı. Sanatçı Yaşam Evi'nde kalan sanatçılar ziyaret edildi.

Sanatçı Yaşam Evi'ndeki ziyarete; İBB Genel Sekreter Yardımcısı Şengül Altan Arslan ve Genel Sanat Yönetmeni Ayşegül İşsever'in yanı sıra aralarında Bennu Yıldırımlar, Nevzat Çankara, Pınar Demiral'ın da bulunduğu Şehir Tiyatroları sanatçıları ve Nedim Saban katıldı.

Darülbedayi'den Şehir Tiyatroları'na "Afiş, Oyuna Davettir" Sergisi Sanatseverlerin Yoğun İlgisiyle Açıldı

İBB Şehir Tiyatroları'nın 108 yıllık tarihi boyunca kapalı gişe oynayan, tiyatro tarihine adını yazdırmış oyunlarının afişlerinin yer aldığı "Afiş, Oyuna Davettir" sergisi, 25 Mart 2022 Cuma günü Bahçelievler Dr. Enver Ören Kültür Merkezi'nde sanatseverlerin geniş katılımıyla açıldı.

Tiyatromuzun kuruluşundan Cumhuriyet'e, 2. Dünya Savaşı'ndan 2000'li yıllara çok önemli değişimlere tanıklık eden pek çok tarihi afiş İstanbul'un kültürel hafızasını canlandırmak için ziyaretçilerini bekliyor. Sergi, 8 Nisan'a kadar ziyaret edilebilir.

CEYLA ODMAN İLE...

MUSTAFA İRİ

'Hu', dünyamızın içinde bulunduğu kaosa çözüm odaklı oyun olarak çok heyecan verici, oyunun oluşum sürecinden bahsedelim mi?

Kırk yıl düşünsem başıma gelmez dediğim üzücü bir olay yaşadım ve bu olaya kırk yıl düşünsem hayal bile edemeyeceğim bir şekilde, teslimiyet halinde bir reaksiyon verdim. Bu teslimiyetin sebebi, benim o güne kadar ki, hakikat ilimi / tasavvuf pastasından yiyip idrak edebildiklerimdi. Demek ki bu 3D gözlükleri çıkarınca ezbere verdiğimiz bütün tepkiler değişiyor ve hayat hakiki anlamda asıl o zaman yaşanmaya başlanıyormuş dedim. İnsanlara bu bilinci aktarmam lazım ama nasıl diye düşünürken aklımda bir senaryo ve karakterler belirdi ve "HU" ortaya çıktı.

Metnin oluşumu da çok değerli, biraz açmak istiyorum. Günümüz insanına ne anlatmak istiyorsunuz?

Ölmeden önce ölmenin bu alemdeki tek gayemiz olduğunu anlatmak istiyorum. Bir kere kadın ve erkek diye iki ayrı olgu yok. Her bir birey kendi içinde hem eril hem dişil. Kadınları sevmeyen kendisinin %50sini sevmiyor demektir. Erkekleri sevmeyen kendisinin %50sini sevmiyor demektir. Önce bunu kavrayalım. Başımıza istemediğimiz bir olay gelse hemen ne yapıyoruz? Öfkeleniyoruz ve karşı tarafı suçluyoruz. Bu bizi kurban rolüne itiyor. Hiç bir işe yaramadığı gibi bir de kısır döngünü ellerimizle bir güzel beslemiş oluyoruz. Ahmet ile yaşadığın olay iki ay sonra karşına Ayşe'den geliyor. Bu alem sana sadece ayna. Karşındakinde suçladığın, beğenmediğin ne varsa o aslında sende var ve kendindeki o noktanı aydınlatmadan karşındakini değiştiremezsin. İkilikle hiç bir şey çözülemez. Aldatılıyorsan sen kendini nerede aldatıyorsun oraya bak. Sevilmiyorsan sen kendini neden sevmiyorsun oraya bak. Birini yobaz mı buluyorsun sen hangi konuda yobazlık yapıyorsun oraya bak. Dayak mı yiyorsun sen kendine neden dayak atıyorsun oraya bak. Karşındaki kadının memelerini örtmesini mi istiyorsun sen kendi sapık zihniyetini örtmek istiyorsun aslında da haberin yok! Biz bu dualite evrenine 'varlığın özündeki tekliği' kavramaya geldik. Tekamül budur. Katilleri beğenmiyoruz değil mi? Ama hepimiz katiliz. Sivrisinek öldürmüyor muyuz hem de büyük bir zevkle! Ama o küçücük bir sivrisinek diyenleri duyar gibiyim. Peki o sivrisinek seninle aynı boyda ve pembe renkte olsaydı? Küçük-büyük, zararlı-zararsız, kadın-erkek vs. bunlar hep bu gezegene ait kıyasi akıl terimleri ve züğürt tesellisi. "HU" özetle diyor ki: 'Ah! Kendini Dünya gezegenindeki geçici rolüne kaptırıp hakikatini unutuyorsun!' Çıkın bu üç boyutlu matriksten ötesi var ve orada bütün offf dediklerimiz ohhh dediklerimize dönüşme potansiyeline sahip! Bu oyun herkesi o alana davet ediyor.

Oyunun sonunda seyirci huzurla çıkıyor salondan? Nasıl geri dönüşümler var çok merak ediyoruz?

Ah! İşte en güzel kısmı bu. Oyun sonrası jet hızıyla seyircilerin arasına çıkıyorum sırf onlarla sohbet edebilmek için. Bu oyunun yegane gayesi insanların gönüllerine girmekti. Bu konuları işleyen oyun yok ben dayanamayacağım biletimi aldım İzmir'den geliyorum diyen bir

seyircimiz var. Tüm öğrencilerime ödev olarak izlettireceğim diyen öğretim görevlisi bir başka seyircimiz var. Her oyun sonrası Instagram'dan sayısız mesaj geliyor. Aydınlanma yaşadım, okuduğum sayısız kitapla beynim çorbaya dönmüştü herşey bu oyunla rayına oturdu diyen var. Anlatılmaz yaşanır ben tüm aileme billet aldım onları bir sonraki oyuna yolluyorum diyen var. Kendi yolculuğumun hayat bulmuş hali diyen var. En son bir lisede oynadık ve bir çocuk demiş ki 'tasavvuf diye öğretilen her şeyin tersi var bu oyunda'. Biz ezberleri yıkarak, eğlendirerek ve sıkmadan toplam 1 saatte anlatıyoruz her şeyi. Genelde insanlar tekrar tekrar geliyorlar bu oyuna daha iyi idrak edebilmeleri için. Yakında kağıt kalemle gelirlerse şaşırmayacağım

Kurduğunuz tiyatrodan bahsedelim biraz da. Oji sözü nereden geliyor belli bir anlamı var mı?

OJİ aslında oksijen demek ama element anlamındaki oksijen değil tam olarak. Yaşam enerjisi anlamında kullandım ben bu kelimeyi. Herkes gibi çok beklediğim bir süreç yaşadım. Birinin elimi tutmasını beklemek yerine eklemeyi seçiyorum dedim ve gaza bastım. Bir tiyatro kurmak fikren olduğu gibi ismen de insanların ihtiyacını karşılasın diye düşündüm ve Oji Tiyatro 2021 yılının yaz sonunda kurulmuş oldu. Tüm sahneler mekanımız tüm gönüller evimiz olsun temasıyla yola çıkıldı.

lk oyunuyla ilgi çeken bir tiyatro olarak, gelecek sezonda seyirciyi neler bekliyor?

XXII. Direklerarası Seyici Ödülleri 'En İyi Özgün Yeni Oyun' ödülünü aldık. Çok mutluyuz. HU Şubat ayında prömiyer yaptı yani daha çok yeni. Önümüzdeki sezon HU'nun tadını çıkarıp bir sonraki sezona yeni bir oyun gelir diye düşünüyorum. Bir yandan annemin kitabı 'Güneş Bazen Mavi Doğar'ı sahneleştirmek var aklımda bir yandan da daha önce çevirisini yaptığım başka bir oyun var beni heyecanlandıran. Belki bambaşka bir şey olur. Taner Tunçay ile de başka bir oyun konuşuyoruz. Sanırım yaşayıp göreceğiz.

Sizi de tanımak isteriz. Ceyla Odman kimdir? Sanat yaşamı nasıl başladı?

Bu gezegene göre kendimi tanımlayayım İstanbul doğumluyum. Yüzyıl Işıl High School, Saint Joseph, Sabancı Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımı mezunuyum. Ardından Atölye Craft'ta oyunculuk eğitimi

aldım. Tüm çocukluğum dedemin Raksotek kasetlere çekip kaydettiği Lüküs Hayat'ı tekrar tekrar izleyerek geçti. Biraz daha büyüdüğümde beni tiyatro oyunlarına götürmeye başladılar. Sen Hiç Ateşböceği Gördün mü? oyununa gittiğim gün biliyordum oyuncu olacağımı. Ben o oyundan o kadar etkilendim o kadar etkilendim ki müziğini ezberleyip eve gelip piyanoda o müziği çalıp duygudan duyguya girdim ve kendi kendime dedim ki ben sahneye çıkıp bana bu hissi yaşatan kişi olmak istiyorum. Reklam filmleri, Araf Zamanı, Adı Efsane, Siyah Beyaz Aşk dizilerinde oynadım. Ama tiyatronun yeri bambaşka benim için. Hamileyken bile evden tek çıkma sebebim tiyatroya gitmekti. 2016'da Craft'ta 'İnci Kolye, Levrek ve Turşu Yapma Sanatı'nı' oynadık. HU yazdığım ilk, oynadığım ikinci oyun.

Pandemi, savaşlar, bozulan ekonomi ve küresel sorunlar. Bu korkunç çağda oyun üretmek nasıl bir manifesto? Sanattaki felsefeniz nedir?

Korkunç çağ değil altın çağdayız haberimiz yok. Bu Dünya'ya yan gelip yatmak için değil gelişmek için geliyoruz. Bir kol kasımızı geliştirmek için bile direnç lazım değil mi. İşte size bol dirençli yani bol gelişim imkanlı bir zaman dilimi isteyen kusur bulup uyumaya devam edebilir, bence kıymet bilmeli. Başımıza gelen korkunç diye adlandırdığımız şeyler olmasaydı HU ortaya bile çıkmazdı. Doğum anları sarsıntılı olur. Doğmak için var mısın sarsılmaya? Sanatçı dediğin kişi insanı insana anlatandır. Bunun için önce insan olmak gerekir. İnsan olmak kendini bilmek ile başlar.

Ekipteki diğer arkadaşlarınızı da kısaca tanıyalım mı? Harika bir denge vardı aranızda..

Ercan Ertan (oyuncu) Yeditepe Üni. Konservatuvarı Oyunculuk Bölüm'ünden. Fareler ve İnsanlar oyununda da oynuyor. Görebileceğiniz en çalışkan ve özverili insan. Korhan Soydan (oyuncu) Yıldız Teknik Üni. ve Craft mezunu, oyunculuk ve müzisyenlik kimliğini bir arada götürüyor, müthiş bir sesi var. Oyundaki en önemli cümleler onun sayesinde renklenip görünür oldular. Merve Akın (oyuncu) Yeditepe Üni. Radyo TV Sinema ve Craft mezunu, yaratıcı drama öğretmeni, daha önce İnci Kolye'de beraber oynadığımız, çok yetenekli ve bir ömür beraber oynayacağımı düşündüğüm yol arkadaşım. Taner Tunçay (yönetmen) mühendislik okumuş üzerine İstanbul Üni. Konservatuvar mezunu, 'Günün Çorbası' müzikali ile en iyi yönetmen ödülünü almış, bu oyunda sırtımı yasladığım ve iyi ki dediğim insanlardan. Doğuş Üniversitesi'nde oyunculuk okuyan Zeynep Yeşim Kendirli hem sesleri yapıyor hem de asistanımız, oyunu bizden çok sahiplendi desem yeridir ve aramıza en son katılmasına rağmen hemen bir olduğumuz aynı zamanda oyuncu olan, ışıkta Burak Uyanık var. Oji Tiyatro; Ceyla Odman ve yol arkadaşları olarak başladı. Bu pırıl pırıl insanlar benim can yoldaşlarım oldu. Ekip olmak ben demeden önce biz demeyi gerektirir. Tam olarak bir ekip olduk.

Son olarak sizin gibi dinamik enerji taşıyan genç arkadaşlara 'tiyatro' ile ilişkili nasıl bir mesajınız olurdu?

Başası-başarısızlık, beğenilmek-beğenilmemek bu kelimeleri derhal tuvalete atıp sifonu çeksinler. Bunlar sonuç odaklı vesvese cümleleridir ve kişiyi yerinde saydırır. Asıl olan ve mühim olan tek bir şey var o da deneyim! Varsa içlerinde üretme, yaratma isteği hemen şu an atsınlar adımlarını. Pazartesiyi bekleme devri sona erdi.

OYUN TARİHLERİMİZ

15 Nisan 20:30 BAU PERA SAHNE

28 Nisan 20:30 GAYRETTEPE KATS SAHNE

7 Mayıs 20:30 CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

10 Mayıs 20:30 KÜLTÜRAL PERFORMING ARTS

25 Mayıs 20:00 İZMİT SÜLEYMAN DEMİREL KÜLTÜR MERKEZİ

27 Mayıs 20:00 GEBZE OSMAN HAMDİ BEY KÜLTÜR MERKEZİ

ÜMİT ERLİM: OYUNCULUK MESLEK OLARAK GÖRÜLMÜYOR

MUSTAFA İRİ

Yetenekli genç kuşağın temsilcilerinden üretken ve başarılı bir oyuncu olarak tanıyoruz seni. Kimdir Ümit Erlim. Tiyatro aşkı ne zaman, nasıl başladı?

Çok hareketli bir çocukmuşum. Dolayısıyla ailemde de sanatla uğraşan biri olmadığı için beni spora yönlendirdiler. Çocuk yaşta başladığım basketbola onsekiz yaşında üniversiteyi kazanana kadar devam ettim. Aslında basketbolcu olacaktım. Fen Lisesi'nde okuyordum. Fen Lisesi'nde okurken sayısal tercihi yapmaktan pek de başka şansı olmuyor insanın. O zamanlar ne yapmak istediğimi tam bulamamıştım. Ardından İstanbul Teknik Üniversite'sini kazandım. Onsekiz yaşımdayken ailem Londra'ya dil okuluna gönderdi iki aylığına. Çok varlıklı bir ailem yoktu ama eğitimimiz için her şeyi yapardı annem ve babam. Herhalde onların dönemin bir özelliği bu. Londra'da her caddede tiyatro olmasından, tiyatro sahnelerinin güzelliğinden, dev panolarda oyun afişlerinin sergilenmesinden etkilenmiş olacağım ki, İstanbul'a döndüğümde ilk işim bir oyunculuk kursuna yazılmak oldu. Hem İTÜ'de hazırlık okuyordum, hem de kamera önü oyunculuğu ile ilgili özel bir kurumda kursa gidiyordum. Bu kursta pek tatmin olmadığımdan, gerçekten bu işi en temelden öğrenmeye karar verip İTÜ'nün tiyatro klübünde "Timis" Oyuncularına girdim sonra. Tam üç sene boyunca sabah ve öğlen fizik mühendisliği derslerine giriyordum, akşamları altıdan sonra tiyatro çalışmaları yapıyorduk. Fiziksel çalışmalar, doğaçlamalar, sahne çalışmaları, dramaturji ve sahneleme okumaları, oyunculuk kuramları ile dolu dolu üç senem geçti burada. Üç Kuruşluk Opera, Babil'e Bir Melek İniyor, Saatleri Ayarlama Enstitüsü gibi oyunlarda rol aldım.

Özellikle ikinci senemde, 19-20 yaşındayım, Frederik Dürrenmatt'ın "Babile Bir Melek İniyor" oyununda Kral Nebukadnezar rolünü almam ve o oyunun süreci benim

için çok büyülüydü. Ankara, İzmir, Eskişehir turneleri yaptık ve başta İTÜ olmak üzere birçok üniversitede sahneledik oyunu. O oyundan sonra sanırım bende birşeyler değişti. Mühendislikle ilgili bir hayal kuramaz oluşum. Kendimi ileride mühendis olarak çalışırken görmüyordum. Dördüncü yılımda İTÜ'yü bıraktım ve Kadir Has Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nü burslu kazandım. Sonra bambaşka bir süreç başladı benim için. Pis Yedili dizisinde yüz bölüm oynadım. Hafta içi sabah okula gidiyordum derse, akşamları ve hafta sonları dizi çekimlerine. Yaklaşık iki sene bu tempoda yaşadım. Aynı zamanda o dönem Fransa'da Avignon Tiyatro Festivali'ne gitme şansım oldu. Çok etkileyici işler izledim orada. Sonra yurt dışı sürecim başladı.

Ekran yüzü de olan, çok izlenen yapımlarda adı geçen biri olarak oyunculuğun hayatınızdaki yeri ve anlamı nedir? Dizilerden tiyatroya evrilen oyunculuk çalışmaları sana ne öğretti?

Aslında tam olarak diziden tiyatroya evrilmedi. Mühendislikten tiyatroya, oradan da dizi-film sektörüne bir geçişti sanırım. Kademeli olarak. Ama hayatımda yurt dışında yaşadığım bir-iki sene haricinde hep tiyatro oldu. Kadir Has Üniversitesi'ni bitirdikten sonra, yurt dışında eğitimime devam etmek istiyordum. Paris'te Jacques Lecoq fiziksel tiyatro okulunu ve Londra Üniversitesi Goldsmiths Koleji yüksek lisans programlarını kazandım. İkisinden birini tercih etmem gerekiyordu. Ben Londra'ya gitmeye karar verdim. 2013 yılından 2019'a kadar Londra'da yaşadım.

Yüksek lisansta final projemiz beğenilince oyunumuzu Londra'da çeşitli tiyatrolarda ve sanat alanlarında sergiledik. İngilizce oynadığımız bir oyundu. Benim için de ana dilim olmayan bir dilde oyun oynamak çok güzel bir deneyim oldu. Tabii kendi içinde zorlukları barındıran bir süreçti. Genel olarak sanırım rahatı sevmeyen bir yapım var. Yani alışılagelmiş ve kolay olacağını düşündüğüm seçimleri genel olarak sorgulayıp tercih etmiyorum. Özellikle, Pis Yedili dizisinden sonra birçok arkadaşım Türkiye'de kalmamı ve kariyerime burada devam etmemin daha iyi olacağını söylemişti. Aynı zamanda şunu da biliyorum, çok ufak yaştan beri içgüdülerimi dinleyip sezgilerimle hareket eden bir tarafım da var. Dolayısıyla, yurt dışında oyunculuk nasıl yapıyorlar, tiyatrolarda ne gibi işler yapılıyor, orada hayat nasıl gibi sorular beni daha çok cezbetti diyebilirim. Aynı zamanda tam da yirmili yaşlarımın başlarında bu seçimi yapmazsam bir daha yapamayacağımı düşündüm. Şimdi baktığımda iyi ki yapmışım böyle bir seçim diyorum. Konfor zaman zaman güzel bir şey ama sürekli konforlu bir hayat insanı köleleştiriyor ve konfor alanınıza bağımlı hale geliyorsunuz. Bunun farkında olmak gerekiyor belki de. Aynı şekilde İngiltere'de aradığım ve hedeflediğim yere gelemeyeceğimi gördükten sonra, orada kalmanın da bir anlamı yoktu benim için. Londra'dan sonra bir altı ay Paris'te yaşayıp 2019'un son çeyreğinde Türkiye'ye temelli dönüş yapmış oldum.

Das Das Sahne'de bu sezonda iki oyunun var. Önce Romeo & Jülyet'ten başlayalım. Hangi roldesin? Bu ateşli ve sımsıcak rejiyi ve yaşadıklarını bir de senin ağzından dinleyelim.

DasDas'ta "Yalnızlar İçin Çok Özel Bir Hizmet" oyununa dahil oldum pandemi zamanında. Oyunu film olarak çekip pandemide birçok tiyatronun yaptığı gibi online gösterimini yaptık. Sonra DasDas'ın yeni sezonda Romeo & Juliet yapacaklarını ve benim de oyuncu kadrosunda olmamı istediklerini söylediklerinde çok heyecanlandım. Sonra prova süreci başladı. Altı haftalık, fiziksel olarak zorlu ve yorucu bir çalışma sonucunda, sizin de dediğiniz gibi ateşli ve sımsıcak bir oyun ortaya çıktı. Mert bize dekorun ilk çizim taslaklarını gösterdiğinde aslında bu kadar büyük ve etkileyici bir yapı meydana geleceğini düşünmemiştim. Kağıt üzerinde olanla gerçekte olan arasındaki farkı ilk defa dekor, kostüm ve ışık ile beraber prova aldığımızda hissettim. Shakespeare'in metnine, belki binlerce farklı versiyonu olan bir oyuna, farklı bir katman daha eklemiş oluyoruz. İngiltere'de yüksek lisansımı yaparken Globe Theatre'da çok oyun izleme fırsatım oldu. O zamanlar beş poundluk ayakta izlenen kısımdan biletimi alırdım. Malum öğrenciyiz. Çevremi sarmış ayakta oyun izleyecek onlarca ve localarda oturmuş

yüzlerce kişiyle beraber sanki yüzyıllar önce anlatılan bir hikayeye ortak oluyoruz gibi hissederdim. Her defasında heyecanlandığımı, büyülendiğimi, eğlendiğimi ve ayakta yaklaşık üç buçuk saat oyun izlemekten yorulduğumu hatırlıyorum. Zaten henüz prova sürecindeyken Mert bize dekoru anlatırken Globe örneğini vermişti, sütunlar, sahnenin arkasındaki yükselti, balkon, vs… Sahne tasarımı ve biçim olarak çok farklı olmasına rağmen bizim Romeo & Juliet'in yapısı, tuhaf bir şekilde benzer bir ruh da barındırdığını düşünüyorum. Oyunun başarılı bir şekilde güncelleştirilmesinin ve yönetilmesinin etkisi bence. AVM'de geçiyor olması, pop kültürden beslenen bir arka planının olması biçime çok uyumlu bir şekilde yansıyor. Yönetmenlerimiz Mert Fırat ve Nagihan Gürkan süreci çok uyumlu bir şekilde yönettier. Sahne ve ışık tasarımını yapan Cem Yılmazer de mühiş bir iş çıkardı. Işıkların pastel tonları ve arkamızı yasladığımız neon "What is love" yazısının görseli, DJ setinden çıkmış gibi duyulan müzikle buluşunca, oyuncu için sahnede yaşaması çok keyifli bir habitat oluşturuyor.

Önemli bir yazarın tiyatroya kazandırdığı bir metin olan 'Yalnızlar İçin Çok Özel Bir Hizmet'te iyi bir performans sergiledin. Sıradışı bir çalışma olmuş. Projeye nasıl dahil oldun? Süreci anlatır mısın?

Aslında bir edebiyat uyarlaması "Yalnızlar için çok özel bir hizmet". Murat Gülsoy gibi çok önemli bir çağdaş romancının hikayesi. Nagihan Gürkan ve Ceren Boz'un oyunu uyarlayacaklarını duyduğumda hemen romanı okumak istedim. O zaman ben dahil değildim projeye. Pandemiden hemen önce prova edip oyunu çıkardılar. Benim yerimde başka bir oyuncu oynuyordu fakat bir iki gösterim yaptıktan sonra oyun pandemi sürecinde durduruldu. Ardından yönetmenimiz Nagihan benim bu projede olmamı istediğini söyledi. Zaten Nagihan ile tanışıklığım İTÜ'de tiyatro yaptığım zamana uzanıyor. Birbirimizin süreçlerini çok iyi bildiğimiz, aynı zamanda sahne üstünde beni çok iyi anlayan ve tanıyan bir yönetmen. Dolayısıyla koşulsuz bir şekilde kendinizi ona bırakabiliyorsunuz. Bu bir oyuncu için çok önemli. Projeye dahil olduktan sonra, provaları pandemi koşullarında gerçekleştirdik. Oyuncu arkadaşlarım Sabahattin Yakut, Ceren Boz ve Nihan Işık da bana çok yardımcı oldular. Ardından oyunu filme çektik. Canlı gösterimlerine de Ocak ayında başlamış olduk. Aldığımız tepkiler, izlenimler ve yorumlar çok mutlu ediyor bizi. Özellikle roman uyarlamasının vermiş olduğu zorlukların aksine, sahnede çok katmanlı bir yapı ve karakterleri derinlemesine anlayabileceğimiz bir alan açıyor bize. Sahnede multimedya kullanımını, basit ve kullanışlı bir dekor ile birleştirmek gerçekten alışılagelmişin dışında diyebileceğimiz bir yapı oluşturuyor diyebilirim. Bir oyuncu için de oldukça zorlayıcı ve keyifli bir deneyim. Tuncay karakterinin haricinde, irili ufaklı beş-altı farklı karakter oynuyorum. Gerçek-yanılsama, yalnızlık-kalabalık, zihin-beden, düşünce-eylem gibi karşıtlıkların çarpışmasını çok akıcı ve duru bir şekilde anlatıyor oyun.

Biraz da tiyatronun sorunlarından bahsedelim. Pandemiden bir oyuncu olarak nasıl etkilendin?

Herkes için oldukça belirsiz ve zor zamanlardı. Normal diye tanımladığımız kavramlar ve durumlar üzerine yeniden düşünmemiz gerekti. Sosyal mesafenin genişlemesi zorunluluğundan tabii ki ilk etkilenen alanlardan bir de tiyatro oldu. Tiyatro zaten seyircilerin birbiriyle ve oyuncularla arasındaki mesafeyi minimuma indiren, aynı havayı soluduğumuz, aynı rüyayı görmemizi sağlayan yegane sanat dalı. Hal böyle olunca, pandemide en çok yarayı alan sanat dalı oldu belki de. Birçok oyuncu, sahne emekçisi, tiyatro mekanı zaten çok zor ekonomik şartlar altında çalışıp hayatta kalmaya çalışırken üzerine pandeminin belirsizliği ve ekonomik krizle beraber iyice ezilmiş oldu. İşin ekonomik yanından bağımsız olarak, bu süreç sanatsal açıdan daha çok anlatı tiyatrosu, hibrit formlar, arşivleme ve dijital tiyatrolar üzerie düşünmemizi ve üretim yapmamızı tetikledi.

Benim kendi sürecim açısından da tuhaf bir zamandı. 2019'un sonlarına doğru Türkiye'ye temelli dönüş yaptım. Bir şekilde her şeye tekrar baştan başlayacaktım.

Bundan bir süre sonra da pandemi yaşandı zaten. Dolayısıyla ne yapmam gerektiği konusunda birçok bilinmezle başediyor gibiydim. Beş sene yurt dışında yaşadıktan sonra ülkeye geri dönmek, hemen ardından da pandemi ile başlayan bu tuhaf süreç… Fakat pandeminin içindeyken DasDas'ta "Yalnızlar için çok özel bir hizmet" oyununu prova edip, filme çektik. Yaklaşık altı ay boyunca online olarak yayınlandı. Oyunda kamera kullanımı ve projeksiyona yansıtma olduğu için online gösterime de oldukça müsait bir işti aslında. Dolayısıyla oldukça beğenildi. Hemen ardından BluTV'de yayınlanan Yeşilçam dizisinin ikinci sezonuna girdim. Çağan Irmak ile Nadide Hayat filminden sonra ikinci kez çalışma fırsatı bulmuştum. Hem işin kalitesi, hem de dönem işi olması, hem de oynadığım karakter beni oldukça tatmin etti.

Geçen yaz da İstanbul Üniversitesi, Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji bölümünde doktora programına kabul edildim.

Şimdi DasDas'ta "Romeo & Juliet" ve "Yalnızlar için çok özel bir hizmet" oyunlarında oynuyorum; aynı zamanda doktora süreci başlamış oldu benim için. Onsekiz yaşımda, oyunculukla ilgili hiçbir fikrim ve bilgim yokken, sadece ilgi duyduğum için hobi olarak başladığım alanda şimdi doktora yapıyorum. İyi hissettiriyor bana seçimlerimin ve yürüdüğüm yolun bu şekilde evrilmesi.

Görünen o ki; yolu açık ve şanslı bir oyuncusun. İyi bir öğrenci olduğun gibi tiyatronun farklı alanlarında işler yaptığını da biliyorum. Sahne dışında neler yapıyorsun?

Oyunculuk dışarıdan gözüktüğü gibi kolay bir meslek değil. Aslına bakarsanız malesef Türkiye'de henüz meslek olarak bile görülmüyor. Bu durumun bir an önce değişmesi gerekiyor. İngiltere'deki Equity (İngiltere oyuncular sendikası), ya da Amerika'da, Avrupa'da olduğu gibi tam anlamıyla oyuncuların hakları korunmuyor. Mesela İngiltere'de yaşarken oyuncular sendikasına da üyeydim. Buradaki gibi sosyal medyada video çeken ya da influencer olan herkes oyuncu olamıyor. O işi yapanların, işlerini küçük gördüğüm için söylemiyorum. Zaman değişiyor ve yeni meslek dalları ortaya çıkıyor. Anlaşılır bir şey. Fakat Equity'ye üye olmak için bir drama okulundan lisans / yüksek lisans mezunu olmanız veya yayınlanmış üç adet dizi ve filminizin olması gerekiyor. Dolayısıyla oyunculuk şans eseri yaptığınız bir kavram olmamış oluyor. Ya gerçekten okulunu oku, ya da bu işi meslek olarak yaptığını kanıtla diyorlar sana. Sağlık sigortası ve telif haklarına burada girmek istemiyorum. Başlı başına uzun uzun tartışılıp biran önce çözülmesi gereken meseleler bence. Dolayısıyla, devlet nezdinde nasıl yapımcıların, kanal yöneticilerinin, müzisyenlerin hakları korunuyor, oyuncuların haklarının da korunması gerekiyor.

Bunun haricinde, doktora süreci benim için çok yeni olmasına rağmen oldukça keyifli ve öğretici ilerliyor. Tiyatro üzerine daha çok okuma yapıyorum. Çok uzun zamandır bir sene içinde bu kadar oyun okuduğumu hatırlamıyorum mesela. Pandeminin etkisi de azalıyor. Aslına bakılırsa bu bir süreç. Tiyatronun çağlar boyunca var olmasındaki en önemli unsurlardan bir tanesi adaptasyon diye düşünüyorum. Tıpkı insan gibi, tiyatro da çağın koşullarına ve insanların ilişki kurma biçimlerine göre değişiyor. Hiçbir zaman bitmeyen bir öğrenme süreci gibi. Her yeni oyunda, her karakterde daha önce bilmediğim ya da deneyimlemediğim bir şey yaşıyorum. Her oyun, bir önceki oyundan farklı oluyor. Çok ufak farklar belki ama sanırım işimizin en güzel ve zorlayıcı tarafı bu belki de. Bu heyecanı ve arayışı kaybetmemek gerekiyor.

Oyunculuk haricinde pilates eğitmenliği de yapıyorum. Senelerce sporla uğraşmamın ve kendimi fiziksel olarak zorlamanın verdiği bir his beni oyunculuk yapmadığım zaman yapabileceğim başka bir meslek aramaya itti. Oyunculukla bağımı tam koparmadan, hatta onu besleyecek bir iş düşündüm ve pilatesin aslında insanın bütünsel olarak sağlığına ne kadar fayda sağlayabileceğini gördüm. Kendim yapmaktan hoşlandığım için de bunu öğrenmek istedim. Duruş bozuklukları, kas gruplarının çalışma prensipleri ve anatomi öğrendikçe aslında bunun

oyunculuğu da beslediğini gördüm. Kişisel olarak da tüm bu stresli şehir yaşantısının içinde zihinsel ve fiziksel olarak iyi hissetmek gerçekten bir lüks. Dolayısıyla yaklaşık üç buçuk senedir hayatımda pilates ve iyi ki eğitmenliği almışım diyorum. Hem kendimi gözemlemek, hem de öğrencilerimin problemlerini çözüp onları iyi hissettirmekten mutlu oluyorum.

Büyük bir rekabet alanı tiyatro. Özellikle de senin yaş grubun. Örnek aldığın isimler kimler? Nasıl bir strateji izliyorsun kendini korumak için?

Çok fazla oyun, film ve dizi izlemeye çalışıyorum. Özellikle iyi bir tiyatro seyircisiyim diyebilirim. Aslında tiyatro alanında çok kalabalık sayılmayız. Hatta oldukça ufak bir komünitiyiz diye düşünüyorum. Ana-akım medyada, platform dizilerinde, filmlerde oyunculuk yapanlar, sosyal medyaya iş üretenler, ifluencerlarla beraber oldukça büyük bir eğlence sektörü pazarı oluştu son beş senede. Burayla beraber düşününce evet, oldukça rekabetli bir ortam ve o kadar hızlı tüketiliyor ki işler sürekli yeni bir şey yapmak zorunda gibi hissediyor oyuncular da. Mesela ana-akım medyada oynayan oyuncuların henüz dizisi bitmeden yenisiyle anlaşıyorlar. Sürekli aynı hikayeleri, aynı karakterleri, klişeleri görüyoruz. Bence asıl problem bu sektörle sanatçının arasındaki ilişki. Mesela oyuncu da ben şimdi bu işi kabul etmezsem, hem ekonomik olarak zorlanıcam hem de görünürlüğüm azalacak diye düşünüyor. Oysa farkında değil ki sürekli aynı tezgahtan çıkan bir üründen farkı yok. Oldukça acımasız ve zor bir alan gerçekten. Fakat başka bir seçeneğin de olduğunu düşünüyorum ben. Herkesin kendi kişisel tercihi sonuçta. Fakat oyunculuk biraz maraton koşmak gibi geliyor bana. Haruki Murakami'yi çok severim. Onun "Koşmasaydım Yazamazdım" diye çevrilen bir kitabı var. Aslında maraton koşmanın (gerçekten bir maraton koşucusu da aynı zamanda) edebiyatını ve yazdığı romanları nasıl beslediğinden bahsediyor. Çok hoşuma gitmişti böyle bir karşılaştırma yapması mesela. Dolayısıyla, sorunuza da cevap olacak belki de, kendimi korumak için olabildiğince sade yaşamaya çalışıyorum, depresif bir ruh halindeysem yürüyüş veya pilates yapıyorum, pandemiden beri defter tutuyorum ve sonunda ne çıkacağını bilmeden yazı yazmak oldukça iyi geliyor bana.

Hayalinde kalan ve birgün mutlaka gerçekleşmesini dilediğin şeyler var mı?

Birçok hayalim var. Oyuncu olarak düşünecek olursam, mesela bütün romanlarını çok etkilenerek okuduğum Dostoyevski'nin Budala romanının bir adaptasyonunda Prens Mişkin'i oynamak çok isterim. Shakespeare'in birçok oyunu oynamak ve reji düşünmek için çok cezbedici. Sahne kurulumu, eylemler, karakterler. Bir Shakespeare oyunu yönetmek isterim ileride sanırım. Ayrıca İngilizce'den çevirdiğim Sergio Blanco'nun Thebes Land oyunda oynamak istiyorum. Yazdığım uzun metraj film senaryosu var. Onun çekildiğini görmek isterim. İngilizce çekilecek bir filmde oynamak veya yabancı bir tiyatro-performans işinde yer almak isterim. Seyahat etmek ve farklı tiyatro gruplarının oyunlarını, prova süreçlerini görmek istiyorum. Polonya ve Almanya'da takip ettiğim tiyatrolar var orada bulunmak ve nasıl tiyatro yaptıklarını, metin oluşturma sürecinden provanın son gününe kadar takip etmek istiyorum mesela.

Tiyatro izleyicisini nasıl buluyorsun? Onlarda eleştirdiklerin neler?

Tiyatro organik bir yapıya sahip. Dönem ve jenerasyon değiştikçe tiyatroya gösterilen ilgi, seyircinin algılama biçimi de değişiyor. Bu da doğal olarak bir tiyatro oyununu tasarlayan ve oynayanlar olarak dikkate alınması gereken bir husus. Yeni nesilin dijitalleşme ve iletişim ile oldukça üst düzey bir ilişkisi var. Önceki nesillerden farklı olan bir şey bu. Bilgi ve haber çok hızlı yayılıyor. Bu bir anlamda iyi bir şey, ama aynı zamanda yanlış bilgilere de ulaşmasını sağlıyor insanın. Geçiş dönemindeyiz diye düşünüyorum ve geçiş dönemleri her zaman sancılı ge-

çer. Fakat aynı zamanda sanatsal üretimlerin de sıklaştığı ve ilginçleştiği dönemlerdir. Bu belki şimdi yavaş yavaş tiyatroya sirayet ediyor, ama gelecek yıllarda yeni-medya ve iletişim bilimlerinin tiyatronun estetiğini değiştireceğini düşünüyorum. Seyircinin sosyal-medyadaki aplikasyonlarda izledikleri videoların ve içeriklerin süreleri oldukça azalıyor mesela. Bu da konstrasyonun düşmesi ve içerikerin çok çabuk tüketilecek olması anlamına geliyor. Seyircinin elinde çok daha sık telefon görebiliyoruz, oyunu ve oyuncuları fotograflamak, sosyal-medyada paylaşmak istiyorlar. Bu durumda seyirciye ellerinizdeki telefonu bırakın ve sahneye odaklanın demek biraz eski kafa geliyor bana. Seyirciye ders verir gibi. Tabii ki bunun bir ölçüsü var ama şu anki koşullar içinde böyle bir eylemde bulunmasını da yadırgayamıyorum seyircinin. Çünkü zamanın ruhu diye bir gerçek var. Dolayısıla sanki hem izleyenler, hem de üretenler olarak birçok kavramı ve bunlar üzerine olan ezberimizi tekrar tekrar gözden geçirmek durumundayız.

Son olarak meslektaşlarına söylemek istediğin şeyler var mı? Bir mesajın..

Mesela, özellikle 2019'da Türkiye'ye döndükten sonra farkettiğim bir şey var. Tiyatro öğrencilerinin, oyunculuk ve sahne sanatlarının herhangi bir alanında eğitim alan kişilerin yeterince tiyatro oyunu izlemediğini fark ettim. Yani bu sayının oldukça düşük olduğunu görüyorum. Tuhaf geliyor bu bana. Oyunculuk öğrencisi olup oyun izlememek, doktor olup hiç hasta görmemek gibi sanki. Kendi işimiz bu. Bir işin iyi olup olmadığını, nasıl oyunculuk ve reji tercihleri yapıldığını anlamak için izlemek gerekiyor. Sosyal-medyada herkesi ve her şeyi çok rahat bir şekilde eleştiriyoruz, ama eyleme gelince çok kolay bir şekilde önce işin içinden sıyrılmayı seçiyoruz. Daha önce dediğim gibi konfor alanlarımızı gözden geçirmek durumundayız. Konforlu yaşamayalım demiyorum. Tabii ki mutlu olmadığımız, huzur bulmadığımız bir şekilde yaşamak çok zor. Fakat, öte yandan kendiyle ve yaşadığı çevre ile derdi olmayan biri için oldukça sıkıcı alan sanat. Kolay bir şey yapmıyoruz, en ufak bir krizde en kolay harcanan insanlar oluyor sanatçılar. Aynı zamanda bu dünyanın her yerinde bu böyle. Mesela Londra'da dünyanın farklı bölgelerinden gelen birçok sanatçı yaşıyor ve yüzde doksanı sanatını icra edebilmek için başka işlerde çalışmak durumunda kalıyorlar. Oldukça zor ve sabır isteyen bir alan bu. Dolayısıyla kendimize ve etrafımızdaki sanatçı arkadaşlarımıza daha hoşgörülü yaklaşmalıyız. Ayrışmak değil; ortak haklarımızı korumak için birleşmek her zaman daha iyi bir seçenektir.

FAZİLET MAHKEMESİ

YAZAN VE YÖNETEN: İBRAHİM YUSUF YAVUZ

MÜZİK: ELİF MİA ÖCAL

Muharrem UĞURLU

Petek KIRBOĞA

ASMALI SAHNE

MÜMKÜN DÜNYALAR

Gül Gülsün Yıldız Kardelen Hacıoğlu Cem Gürleyen

Yöneten: Petek Kırboğa Yazan: Ülkü Oktay Yönetmen Yardımcıları: Derman Susam, İncilay Şengüllüer

Dramaturg: Kumru Yaren Cengiz Işık Tasarım: İlker Toğay Müzik: Merve Bolulu

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın maddi katkılarıyla.